REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/DX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MAY 3rd, 1963 — No. 594 — 18th YEAR OF PUBLICATION

"Er is een wondervol ingrijpen van het goddelijk doen in ons doen, en een even wonderlijk begrepen zijn van ons willen en handelen in het goddelijk willen en handelen, dat wij nooit uit elkander warren kunnen."

Dr. J. H. Bavink in "De mens en zijn wereld".

Konsekwenties van het geloof

"Tezamen met de andere helft van de stam Manasse hebben de Rubenieten en de Gadieten hun erfdeel ontvangen, dat Mozes hun gegeven had aan de overzijde van de Jordaan, in het Oosten, zoals Mozes, de knecht des HEREN, het hun gegeven had...; verder Gilead en het gebied van de Gesurieten en de Maächatieten, benevens het gehele Hermongebergte en geheel Basan... Doch de Israelieten hebben de Gesurieten en de Maächatieten niet verdreven, zodat Gesur en Maachath temidden van Israel zijn blijven wonen tot op de huidige dag."

Dit is een van die tamelijk onbekende Bijbelgedeelten, die wij maar liever overslaan wanneer de Bijbel aan tafel wordt gelezen. Een mens zou zijn tong breken over al die vreemde namen.

Toch is dit meer dan een stukje aardrijkskunde vermengd met een facet uit de nationale geschiedenis van Israel. Zonder ons te wagen aan een exegese is het niet moeilijk te zien, dat het hier Israel wordt verweten, dat zij die Gesurieten en Maächatieten met rust hebben gelaten. Het gehele gebied ten oosten van de Jordaan was aan Manasse, Ruben en Gad gegeven. Dat was voor hun. Zij hebben het ook wel aanvaard, maar zij hebben het niet echt in bezit genomen. Zij hebben die lieden van Gesur en Maachath rustig laten zitten en die zaten er nog altijd toen dit gedeelte van Jozua 13 geschreven werd.

Toegegeven dat dit zo is, dan is er nog de vraag of wij er iets mee te maken hebben. Wij mogen toch maar zo niet zeggen, dat de geschiedenis van Israel de geschiedenis van de Kerk is! Wij willen daarover geen strijdvraag oproepen. Laat het dan niet de geschiedenis van de Kerk zijn, maar de geschiedenis van het Koninkrijk Gods is het toch wel. En daarom kunnen wij er zo maar niet overheen lezen. Dan bevat het een boodschap, die ook aan ons in onze tijd is geadresseerd. Dan kunnen wij daar maar niet alleen even over mediteren. Als het een boodschap is, een boodschap aan ons, dan moeten wij er een antwoord op geven.

Die drie stammen van Israel waren dus de grens over, zij waren in het beloofde land gekomen. Daar hadden zij al jaren naar uitgezien en nu was het dan zover. Wat was er nog meer te wensen? Inderdaad, die mensen van Gesur en Maachath waren er ook nog, maar dat maakte toch zo'n groot verschil niet? Er was reeds zoveel bloed gevloeid, dat die drie stammen nu ook wel eens wat rust wilden hebben. Zij wilden genieten van het land dat de Here hen gegeven had. Dat was een rijke gave, en och, laat die mensen nu maar voor wat zij zijn.

Het is voor ons heel gemakkelijk om daar nu kritiek op uit te oefenen, maar het is toch maar heel menselijk, dat de Israelieten er het bijltje bij neer legden. Wij zouden waarschijnlijk precies hetzelfde hebben gedaan. Als na al die omzwervingen in de woestijn er eindelijk rust gekomen is, als een mens na al de strijd eindelijk rust gekregen heeft, dan komt er ook een tijd dat wij van de vrede en rust genieten willen. Toegegeven, volmaakt is het niet. Het zou veel prettiger zijn als alle mensen zo over de dingen dachten als wij, als wij geen tegenstellingen meer zouden ontmoeten. Maar waar vind je de volmaaktheid?

Wij weten allen wel, dat de wereld om ons heen vijandig is tegenover God en godsdienst. En wij weten ook, dat dit zo zal blijven tot de jongste dag. En wij weten ook, dat het evangelie verkondigd moet worden tot aan de jongste dag. Als wij daarbij dan maar zelf de rust en vrede in God gevonden hebben.

Nu willen wij niet worden misverstaan. Die vrede en rust zijn inderdaad zeer reëel en een ieder die het kent, weet dat het een kracht is in je leven. Daar praat je niet alleen over, dat vóel je, dat beléef je. Dat is inderdaad reeds iets van "het beloofde land". Dat is wat de mensen vroeger noemden de "mystieke unie met God".

Wij begrijpen dan ook heel goed, dat een lezer van ons blad ons een dezer dagen schreef: "...ik wilde wel dat onze kerk en onze mensen wat meer kenden van die ouderwetse pieteit." Daar zijn wij het van harte mee eens.

Als wij daar dan maar niet een "op de plaats rust" van maken. Wij vergissen ons (en wij menen daarvoor voldoende Bijbelse grond te hebben), indien wij ons tevreden stellen met de wetenschap dat Jezus onze persoonlijke Zaligmaker is. Als wij niet verder gaan, dan trekken wij een parallel met die drie stammen van Israel. Die waren ook de grens over en toen vonden ze het goed. Zij hebben Gesur en Maachath maar gelaten voor wat het was. Zij waren toch waar ze wezen moesten? Maar het was tegen het uitdrukkelijk bevel, dat Mozes gegeven had. Gesur en Maachath hadden verdreven moeten worden, want er was voor die lieden geen plaats meer in het land, dat God aan Zijn volk gezworen had.

In onze dagen zijn wij getuige van een verder ontwikkelen van het christelijk denken. Meer en meer wordt de nadruk gelegd op de autoriteit van het Woord Gods over alle levensuitingen en levensverbanden. Wij zien dat verschillende organisaties zijn gevormd om de toepassing van die autoriteit tot gelding te brengen. Dit moet ons tot dankbaarheid stemmen; tot dankbaarheid en tot actieve deelname. Natuurlijk weten wij allen wel, dat daarbij fouten worden gemaakt. Maar laat onze beperkte bekwaamheid ons geen waas voor de ogen doen brengen. Ondanks al die fouten bereidt de Geest van God de grote dag van het Lam voor. Meermalen roepen wij elkaar op, de tekenen der tijden te verstaan. Als wij dat dan maar niet alleen in negatieve zin doen en wijzen op de toenemende afval. De toenemende erkenning van het gezag van de Schrift en de verdere ontwikkeling van het Christelijk denken zijn eveneens facetten in de wereldgeschiedenis.

Wij moeten niet rusten tot wij het ook daarover met elkaar in eigen kring eens zijn. Dezelfde lezer, die wij hierboven aanhaalden, schreef o.m. ook: "...onze stoutste conceptie van souvereiniteit in eigen kring en de wijsbegeerte der wetsidee en Christus op alle terreinen des levens is immers nooit meer dan een miserabele poging om Zijn grootheid te vangen in menselijke woorden en gedachten." En in een kerkblad lazen wij onlangs een artikel, waarin onder meer gesproken werd over die beroemde 'souvereiniteit in eigen kring'-idee, waarover wij ons altijd druk maken."

Zonder ons aan mens-vergoding schuldig te willen maken, is toch hierin een man als Kuyper een lichtend voorbeeld, dat hij die intieme gemeenschap met God kende (denk maar aan zijn boeken als "De praktijk der godzaligheid", "Voor een distel en een mirt", "Als gij in uw huis zit", e.d.) en daarnaast het Koningschap van Christus zo duidelijk in het licht heeft gesteld. Was niet Kuyper de man, die naast (of was het op grond van?) zijn kinderlijk geloof de stoot gegeven heeft tot de souvereiniteit-in-eigen-kring-gedachte en is daaruit niet de wijsbegeerte der wetsidee voortgekomen?

Geschiedenis is de ontwikkeling van het verlossingsplan Gods. Dat is niet alleen vaderlandse of algemene geschiedenis, daaronder behoort ook de ontwikkeling van het denken. Het zijn niet Kuyper of Vollenhove of Dooyeweerd, die ons perspectieven hebben geopend. Het is God Zelf Die ons door Zijn Geest laat zien, welke konsekwenties het geloof in de Zaligmaker der wereld heeft. Dit begint wel met de verlossing van eigen leven, maar dit is inderdaad het begin. Het gaat veel verder. Het werk van Christus heeft niet alleen betrekking op de losse, individuele personen, het heeft betrekking op de ganse schepping. Zoals de stammen van Israel hebben wij de belofte van het "land vloeiende van melk en honing", maar wij hebben daarbij tevens de opdracht tot zuivering van dat land. Opdat het gehele leven aan God gewijd zal zijn.

Onze achtergrond, ons karakter, onze opvoeding spelen daarbij wel degelijk een rol. Maar het is een ondergeschikte rol, die slechts dienstbaar kan zijn aan het grote doel. God heeft Zijn wereld, Zijn gehéle wereld, en niet slechts een aantal gelovigen, zo lief gehad dat Hij daarvoor Zijn Zoon gezonden heeft.

D.F.

Bert Heemskerk, die de kinderen van St. Gertrude's Separate School in Oshawa, Ont., veilig de weg doet oversteken, draagt bij zijn werk nog dikwijls klompen. Hij koopt ze in een winkel in Oshawa, die ze uit Nederland importeert. Op cement of asfalt houden de klompen het niet zo lang uit — met drie maanden zijn ze versleten.

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIE

door Frances van Belzen

(2)

We zochten graven en vinden een theehuis

Ook een grappig voorval maakten we mee tijdens ons verblijf in Ankara, waaruit nog eens weer de hartelijkheid der bevolking bleek. Op een postkantoor in de buurt van het hotel ging ik een brief brengen om deze te laten wegen. Over het algemeen spreken deze beambten weinig of helemaal geen andere taal. De jongeman die me echter te woord stond, kende voldoende Engels om een beetje conversatie met me aan te knopen. Hij vroeg me allereerst waar ik vandaan kwam, hoe ik het land vond en hoe lang ik nog bleef. Daarna informeerde hij of ik postzegels spaarde en plakte een verscheidenheid van zegels op de te versturen brief. Niet gewoon aan deze ondernemendheid en interesse, stond ik even verbijsterd te kijken. Ik had reeds betaald en wilde juist weer naar buiten gaan, toen hij me een glaasje thee aanbood. Dit ging zo en-passant terwijl andere mensen stonden te wachten om geholpen te worden. Niemand werd echter ongeduldig en men wachtte rustig tot ik wegging.

Zulke dingen kunnen je alleen maar in de meer Oosters gelegen landen overkomen en hoe verwondert wij er ook tegenover staan, ze doen ons toch heel erg prettig aan.

Heeft de bezoeker in Istanbul weken nodig om alle bezienswaardige punten en gebouwen te gaan bekijken, in Ankara neemt dat niet zoveel tijd doordat er meer nieuwbouw is dan oudheid. Maar onze reisgids die we regelmatig raadpleegden op onze tochten, gaf ons ook dit keer een aanwijzing. Ongeveer vijftien kilometer van de hoofdstad af ligt het dorpje Bâglum, waar in de twintiger jaren opgravingen waren verricht. Men heeft er toen drie graven gevonden van Galatische prinsessen, die omstreeks de eerste eeuw van onze jaartelling daar begraven zijn. Dus dachten wij het een goed idee, om deze vondst, zo dicht in de buurt, zelf te gaan bekijken. Al gauw hadden we de weg gevonden en klommen langzaam tegen de heuvels op, die licht besneeuwd in de koude lagen. Natuurlijk ontbraken ook hier de kuilen in de wegen niet, die gevuld waren met gesmolten sneeuw. Een prachtig sanatorium lag in de bergen en op het nu volgende kale gedeelte van de heuvels, graasden hier en daar kudden schapen. De grote herdershonden, drie in getal, probeerden tegen de rijdende auto op te springen, maar kozen spoedig eieren voor hun geld. Ongeveer halverwege liepen twee jongens op de weg, hun handen blauw van de kou. Ze bleven staan en probeerden een lift te krijgen. Achter in de auto was het heel wat behagelijker dan op de voor ons liggende weg, die nog 8 km. verwijderd was van het dorp. Met mijn weinige Turkse woorden probeerde ik uit te vinden of zij ook die bewuste graven wisten. Ja, die zouden ze ons wel wijzen, want deze waren vlak bij de kleine moskee in Bâglum.

Het was ons niet helemaal duidelijk, waarom die bij een moskee zouden zijn, daar één met het ander niets had uit te staan. Maar we volgden hun aanwijzingen en stapten dicht bij de moskee uit. De onbestrate wegen in het dorp waren één brij-massa, waardoor onze schoenen bijna van onze voeten werden gezogen. Niet eerder hadden we een dorp van zo dichtbij aanschouwd en we zouden het eerder een nederzetting van uit leem opgetrokken huizen genoemd hebben. Nieuwsgierig werden we door de dorpelingen bekeken en een zwerm kinderen was onmiddelijk om ons heen. Plots komt uit één der "zijstraten" een heer op ons af en wordt gevraagd: "What in the world are you doing here?"

Ons antwoord luidde precies hetzelfde, waarna hij een net met een haas erin toonde. "I've been hunting and the gun shot this."

We vertelden hem het doel van onze tocht, maar hij scheen het niet goed te begrijpen. We gingen dus op de moskee af, waar inderdaad graven waren. Geen drie echter, maar twee en deze waren van hooggeplaatste Moslems, die wellicht een positie in de moskee hadden gehad.

De originele hoofddeksels stonden, zoals altijd, aan het hoofdeind van hun graven. Dit was echter niet wat wij zochten. We gaven een oude man met een houten been een Lira, waarmee hij zeer verheerlijkt was. Buiten stond de kinderschaar op ons te wachten en gelukkig had ik nog een doos snoepjes bij me, die gretig werden aanvaard. Het maken van verschillende foto's was een hele gebeurtenis en ze wuifden geestdriftig de auto na. Enkele honderden meters verder stond onze Engels sprekende heer, die uit Ankara kwam en op één der ministeries werkzaam was. Ik liet hem nu zelf de reisgids lezen over de graven. Toen wist hij ons te vertellen dat deze op twintig kilometer afstand van het dorp lagen en dat de weg om deze tijd van het jaar onbegaanbaar was. Daarom nodigde hij ons uit om thee met hem te gaan drinken in het theehuis van het dorp. Zeer verwonderend dat er iets dergelijks hier bestond, stemden we natuurlijk daarin graag toe. Het was vlakbij en we moesten een soort trap op naar de bovenverdieping. Een vriendelijke oude baas heette ons onderaan de trap welkom in z'n dorp en was vereerd met het vreemdelingen bezoek. Na dit kleine ceremoniële gebaar konden we naar boven gaan en het theehuis betreden.

In een ruimte van ongeveer 5x6 meter zaten plm. 30 mannen. Het merendeel van hen stond op bij onze binnenkomst en we werden door iedereen begroet. Sommigen deden dat op de Oosterse manier, waarbij ze de linkerhand op het hart legden met de woorden: "Selâm-ün Aleyküm." — vrede zij met U. Onze "tolk" uit Ankara beantwoordde deze groet met: "Aley-küm Selâm." —met U zij vrede. Anderen gaven ons een hand, stoelen werden vrijgemaakt, thee-resten van de tafel geveegd en sigaretten van alle kanten aangeboden. De meeste van deze mensen waren ambachtslieden, zoals koperslager, timmerman of smid, terwijl de vrouwen zomers op het land werken. Natuurlijk werd er dadelijk geinformeerd naar onze herkomst, want vanzelfsprekend werden we op het eerste gezicht aangezien voor Amerikanen. Holland heeft echter een andere gevoelswaarde voor de mensen hier en we stonden geloof ik, meteen dichter bij.

Een meer moderne dorpeling die naast de tolk zat, probeerde ons in het gesprek te betrekken.

Al die tijd dat we nu in Turkije zaten, hadden we nooit een goede gelegenheid gehad om foto's te maken van de vrouwen in hun klederdracht of nationaal costuum. Hier dachten we een mogelijkheid te hebben en dus vroegen we dit aan de tolk, die het op zijn beurt weer doorgaf aan de dorpeling Ali. We troffen het bijzonder, want over een paar uur zou er een trouwpartij plaatsvinden en Ali zou zorgen dat we daarvan opnamen konden maken. Hij moest dan eerst met de vader van de bruid spreken en ook dat konden we rustig aan hem overlaten. Ondertussen vertelde de tolk ons dat overal op het platteland in Turkije, de meisjes worden "verkocht" en dat de ouders (meestal de vader) de man voor z'n dochter uitzocht en de prijs daarvoor vaststelt.

(Wordt vervolgd)

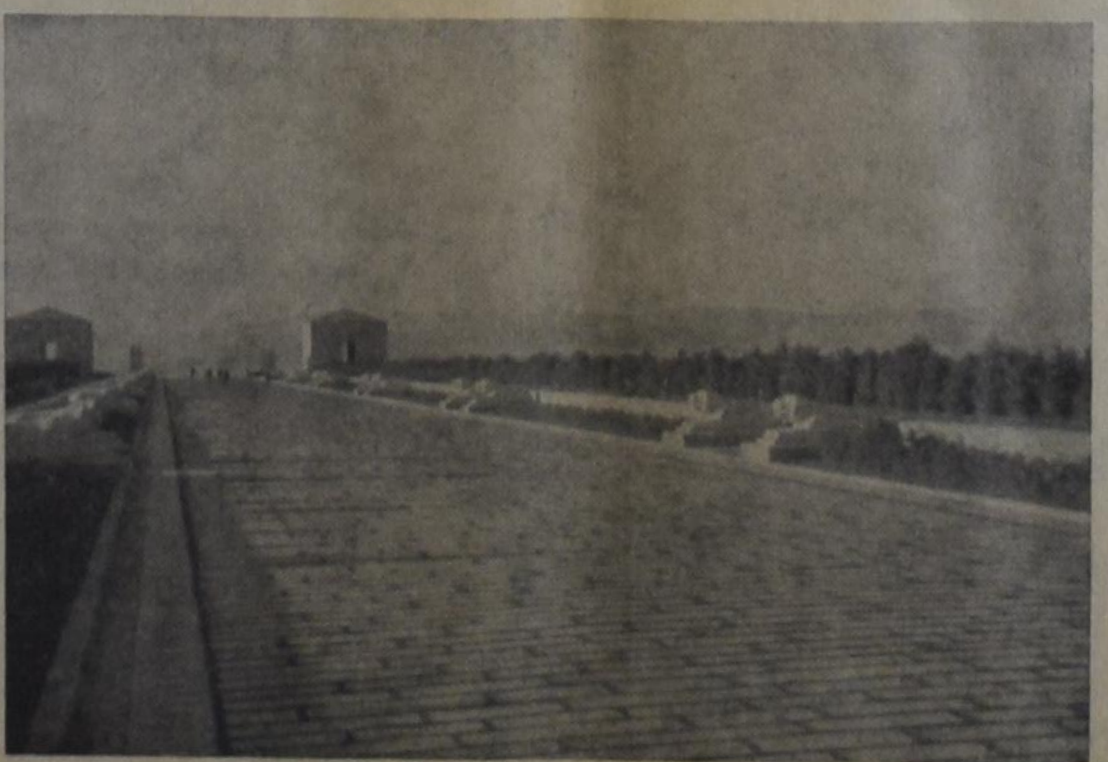

Oprit Ataturk Mausoleum in Ankara.

More subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

Mannenpraat

In The Banner van 19 April 1963 las ik een editorial onder het hoofd "Echo's of Heidelberg".

Daarin werd het bericht doorgegeven, dat de Federation of Christian Reformed Men Societies in een Convention zou samenkomen op 24 en 25 April in Munster, Indiana.

Nu was niet alleen die samenkomst van de Mannenbond de directe aanleiding tot het schrijven van dat stuk in The Banner maar veel eer, naar ik vermoed, het onderwerp dat op die Conventie in het centrum zou staan.

Dat onderwerp was namelijk "400 jaar met de Heidelberger Catechismus". Dat was de oorzaak en de aanleiding voor de redacteur van The Banner, Rev. John vander Ploeg, voor deze vergadering van onze mannen bijzondere aandacht te vragen.

En hij nam deze gelegenheid te baat om weer eens enige goede en waarderende woorden te wijden aan onze 400 jarige catechismus. En naar mijn gedachte zeer terecht.

Immers dit jaar staat onder ons in het teken van de herdenking van het feit, dat 400 jaar geleden, twee jonge mannen, een van 28, en een van 26 jaar oud, samen deze Heidelberger Catechismus hebben opgesteld. En daarvoor is de kerk in het bezit gekomen van dit belijdenisgeschrift. Sinds die tijd heeft het altijd gegolden als een van de drie formulieren van enigheid.

Ik dacht ,dat het niet misplaatst was, als ook onder het hoofd "Mannenpraat" enige woorden daarover werden geschreven.

Wie de lectuur die, over het 400 jaar oud zijn van de catechismus, en de waarde en de betekenis ervan ook nu nog, reeds verschenen is dit jaar, enigzins heeft bijgehouden, heeft veel kunnen lezen over de catechismus.

Er was onder die lectuur veel dat blijk gaf van grote waardering en dankbaarheid. En de grote plaats die de catechismus in het kerkelijk leven nog inneemt, kwam daarin zonder twijfel duidelijk aan het licht. Er was echter naast waardering en dankbaarheid ook wel critiek te horen. Er was dan nog wel dankbaarheid voor het feit dat we de goede oude trouwe catechismus reeds 400 jaar mochten hebben, en men gaf wel toe dat hij in het verleden een zeer belangrijke taak had vervuld, en men bleek wel genegen die catechismus ook nog langer te handhaven, maar dan moest er toch wel heel wat veranderd worden in die catechismus. Zo dacht en denkt men. Ook in de kolommen van Calvinist-Contact is deze critische noot wel te beluisteren geweest. De taal waarin de catechismus ons toespreekt, zo beweert men dan, is door de mensen van deze tijd niet meer te verstaan. Die moet grondig gemoderniseerd worden, is de mening van velen. Het kan best waar zijn, dat vele mensen, de catechismus niet meer verstaan. Maar of dat nu komt, door de taal, of door gebrek aan belangstelling en aan de begeerte *om het te verstaan*, is voor mij soms een vraag. Ik denk dat de laatste oorzaak ook vaak een belangrijke rol speelt in het zogenaamde niet kunnen verstaan van de catechismus.

Ja maar, zegt men, het gaat speciaal om de jonge mensen. Die kunnen die taal niet verstaan. Die taal hebben ze nooit geleerd, omdat ze niet meer wordt gesproken. Ik denk wel eens, misschien zou het minder moeilijk zijn om de jeugd die taal te leren verstaan, dan om de catechismus te moderniseren, zonder dat hij verarmt. Het bezwaar tegen de taal, is echter niet het grootste bezwaar van velen en in mijn oog ook niet het ergste.

Er is nog een ander bezwaar dat tegen de catechismus wordt ingebracht. En dat gaat tegen de onder ons nog gangbare gewoonte om elke Zondag over een deel daarvan te preken.

Dat vinden sommigen toch eigenlijk teveel eer bewezen aan deze 400 jarige. Er zijn er zelfs die uitgerekend hebben dat daarvoor per jaar feitelijk uit de catechismus nog meer keren gepreekt wordt, dan uit de bijbel, althans wat vrije stof betreft. Of in elk geval niet minder. En dat wordt beschouwd als een *teveel* voor een door mensen opgesteld geschrift, en een te *weinig* voor het door God Zelf opgestelde geschrift, de bijbel. Als ik d.g. uitspraken lees, dan ontkom ik maar moeilijk aan de gedachte, dat mensen die dit beweren, streven naar iets nieuws. Er wordt onder ons wel meer verlangd naar iets nieuws. Ik denk dat dit in verband staat met de tijd waarin we leven. Iets dat al zo lang gebruikt is, kan toch eigenlijk niet langer geschikt geacht worden voor nog langer gebruik. Het moet dan toch wel ongeveer versleten zijn. Zo denkt men vaak. En de vrees schijnt gewettigd te zijn, dat men van die tijdgeest niet vrij is, als men een 400 jaar oude catechismus gaat beoordelen.

Dan wordt er *minder* gelet op de vraag, of iets werkelijk verouderd is, en *meer* op de vraag: hoe oud iets al is. Men krijgt soms de gedachte dat de catechismus onder die zucht naar vernieuwing ook iets te lijden heeft. Zo gaan er de laatste tijd ook steeds meer stemmen op die roepen om vernieuwing in onze erediensten. Ook daar doen we de dingen al zo lang op dezelfde wijze, daar mocht zo zachtjes aan wel eens wat verandering in komen.

Ik neem graag aan, dat al die roepers om vernieuwing echt menen dat het nodig is en goed. En dat aan het eren in onze erediensten nog wel het een en ander ontbreekt.

We moeten zeker niet op het standpunt staan, dat iets pas goed kan zijn, omdat het al oud is, en altijd gebruikt.

We zijn ongetwijfeld in de lijn van de Schrift als we streven naar volmaaktheid. En we mogen zeker niet halstarrig vasthouden aan het oude, als het mogelijk is door vernieuwing verbetering te krijgen. Maar dan moet het ook vaststaan dat er door vernieuwing verbetering komt. En, wat nu betreft het gebruik van de catechismus in onze erediensten, ben ik nog niet overtuigd, dat het verbetering zou betekenen als we de onderwijzing daardoor in de leer die naar de Godzaligheid is, zouden gaan verminderen. Evenmin ben ik er van overtuigd, dat verandering in onze erediensten waarlijk verbetering zou brengen. Het zou ook kunnen zijn dat we van die verandering ook weer spoedig genoeg hadden, en weer naar iets anders gingen verlangen. Intussen heeft dit mannenpraatje niet ten doel, een waarschuwende vinger op te heffen tegen *alle* vernieuwing. Vernieuwen kan goed en nodig zijn.

Maar die zucht van vernieuwing moet dan wel gevoed worden door de begeerte om Gods eer te zoeken en het welzijn van Zijn Kerk. Ik begon dit stukje met te herinneren aan het editorial van The Banner van 19 April: "Echo's of Heidelberg".

Ik hoop dat die Echo's onder ons nog lang blijven doorklinken. En dat onze mannen op hun vergaderingen en thuis er nog veel van mogen leren. Die Heidelberger is een van de beste studiebronnen. En we doen er goed aan, dacht ik, als we dat kleine boekje blijven gebruiken, ook in de zomer als er geen vergaderingen zijn. Elke man moet minsten *één* verklaring van die catechismus in zijn bezit hebben.

C. Overgaauw

— — — — — — — — —

Inzendingen voor de rubriek "Mannenpraat" aan Mr. T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

Eens heel lang geleden

III.

Die avond gingen we naar bed met een hart vol grote verwachtingen. Als morgen het water in het oude keukenkopje eens bevroren was! Stel dat het vannacht genoeg zou vriezen om schaatsen te kunnen rijden op de ondergelopen vlakjes! In Holland gebeurt het niet al te vaak dat het kwik in the thermometer zo' ver daalt dat er geschaatst kan worden. Geen wonder dat we uitgelaten waren toen het twee dagen geleden bescheiden begon te vriezen. Nog één nachtvorstje en het ijs zou sterk genoeg zijn! Daar ons vertrouwen in de thermometer aan de garagedeur niet erg groot was, hadden we als test een kopje water buiten gezet voordat we naar bed gingen. Deze proef leek ons veel afdoender toe.

De volgende morgen renden we in alle vroegte naar beneden om te zien of het wonder geschied was. Hein liep op zijn blote voeten en in zijn pyjama naar buiten en greep het kopje.

"Alles is keihard bevroren!" juichte hij, terwijl hij als bewijs het kopje in de rondte slingerde. Met grote voldoening namen we het kopje met ijs als een trofee naar onze ouders, die nog in bed lagen. Geconfronteerd met dit bewijs van vorst hadden onze ouders geen andere keuze dan ons toestemming te geven om te gaan schaatsen op de ondergelopen weilanden. Diep in hun hart hadden ze het er niet zo erg op begrepen omdat diepe sloten dwars door de weilanden heen liepen, terwijl het ijs vaak erg onbetrouwbaar was. Maar aangezien ons dorp nog steeds geen ijsbaan rijk was, zat er niets anders op dan ons te laten gaan.

In een wip waren we aangekleed. Wat een geluk dat het Zaterdag was en geen door-de-weekse dag of Zondag! Geen huiswerk, geen pianolessen, alleen maar de hele lieve lange dag schaatsen! We hadden een heerlijke morgen op het ijs, maar zorgden er wel voor om op tijd voor het middagmaal thuis te zijn. Mijn moeder was erg precies waar het de tijden van de maaltijden betrof en een paar minuten te laat kon ons uren huisarrest bezorgen. Zodra we gegeten hadden en onze huishoudelijke taken verricht, gingen we er weer van door.

"Als de zon door komt, dan ga ik misschien een eindje met de baby rijden en dan kom ik eens bij jullie kijken," zei Mam.

De zon kwam er inderdaad door en tegen drie uur zagen we moeder aankomen, de kinderwagen voor zich uit duwend. Mam stond een poosje toe te kijken hoe goed we konden schaatsen en ze prees onze capriolen uitbundig. Juist toen ze aanstalten maakte om weg te gaan, wilde ik haar mijn laatste kunstje vertonen: Een sprong in de lucht om daarna snel op het ijs als een tol rond te draaien.

"Kijk, Mam, kijk!" riep ik enthousiast, terwijl ik omhoog sprong. En toen gebeurde het: Toen ik weer op het ijs terecht kwam, scheen de ijsoppervlakte het te begeven en plotseling realiseerde ik me dat ik door het ijs was gezakt en bezig was te verdrinken. "Help! Help!" riep ik in paniek. Ofschoon ik kon zwemmen, dacht ik dat helemaal niet aan. De verdrinkingsdood grijnsde me tegen. In een paar minuten stond ik weer op vaste bodem: koud, nat, bibberend en geschrokken. Ik was nat tot over mijn middel. Bereidvaardige handen trokken me de schaatsen af.

"Loop wat je lopen kunt en ga naar huis," zei Mam. "Ik zal ondertussen Gerrie bellen of ze een warm bad en een hete citroen voor je wil klaarmaken. Kruip na het bad meteen in bed. Loop zo hard je kunt, voordat je kou vat."

Ik begon te lopen alsof de dood me op de hielen zat. "Stel dat ik longontsteking krijg en dood ga...", dacht ik ontzet. In gedachten zag ik schoolvriendinnen en familieleden al bloemen op mijn graf werpen. Kopletters in de krant memoreerden mijn ontijdige dood... M'n tranen begonnen nu rijkelijk te vloeien. Ik was nog zo jong....

Een goed half uur later lag ik heerlijk warm en comfortabel in bed. Ik voelde me kiplekker en bijzonder belangrijk. Kort erop werd de deur opengegooid en mijn twee broers en zusjes kwamen achter elkaar de kamer binnen. Ik probeerde er zo bleek en lijdelijk mogelijk uit te zien. "Ik ben bijna verdronken..." fluisterde ik zacht. "Ik had nu dood kunnen zijn..." Nieuwe tranen vulden mijn ogen. Ofschoon wij vaak ruzie maakten en soms zelfs vochten, zouden mijn beide broers en zusje toch hun ogen uithuilen in geval ik dood geweest was. Daar was ik van overtuigd. "Aardig van ze om mij dadelijk te komen opzoeken," dacht ik diep ontroerd.

"Jou grote sufferd!", begon Hein woedend. "Het zou me een zorg geweest zijn of je verdronken was of niet. Omdat jij zo oer stom geweest bent om precies boven een sloot te gaan staan dansen op het ijs, mogen wij nooit meer op vlakjes schaatsen!"

"En daarom moesten wij dadelijk naar huis komen," verduidelijkte Marieke.

"En het is nog geeneens vier uur, jij hebt alles verknoeid voor ons..." deed Jaap een duit in het zakje.

"Nu weet ik wel zeker dat je zaagsel in je hoofd hebt in plaats van hersens," zei Hein weer. "Ik had het altijd al gedacht trouwens." En toen tot de anderen: "Vooruit, jongens, laten we gaan. Het is beter dat dat suffe wicht met haar hete citroen alleen blijft."

Toen ging de horde wilden de deur uit. Ik bleef alleen achter. Plotseling was ik van mijn voetstuk gestoten. In plaats van bewonderd te worden en getroost omdat ik zo dicht bij een vreselijke dood geweest was, werd ik veracht omdat ik nog steeds bestond... De onrechtvaardigheid van de wereld viel als een zware steen op mijn zacht gemoed en deed voor de derde keer die middag warme tranen over mijn wangen biggelen.

LORRE.

Four Seasons Travel (OSHAWA)

57 King St. East, Oshawa

Tel. 728-6201, OSHAWA - WHITBY, - BOWMANVILLE

Wij zijn professionals in het reiswezen en garanderen de laagst mogelijke prijzen per schip of vliegtuig. Onze service is absoluut gratis.

JAN KESSLER — HANS HAAGMANS

Groente- en Bloemzaden

Landbouwzaden, Voorjaars-Bloembollen, Bestrijdingsmiddelen, Vruchtbomen, Aardbeien-planten enz. enz.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen, Originele Langendijker Koolsoorten. (Groeien uitstekend in Canada en U.S.A.).

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, wit en blauw, Flamingo-plant en Hertshoornvaren, in potjes.

Wij verzenden ook ZADEN NAAR HOLLAND voor U. Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel gratis Ons GIRO-CLEARING-COMPANY- ACCOUNT NO. is: 10-138-1025.

WILLIAM DAM SEEDS

West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

Boeken voor de Vrouw

Neerlands Kookboek, Wij verwachten ons Kindje, Moeder worden zonder vrees, Hygiëne van de Vrouw, De Overgangsjaren van de Vrouw, Medische Encyclopedie voor gezin en verpleging.

Vraagt prijslijst.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

JOHN SAKES

Uw KAPPER uit AMSTERDAM

Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.

Dinsdags gesloten. — WH 5-2520

Massief Teak-houten Meubelen

solid **teak**

SOLID TEAK frames . . . reversible 100% foam cushions. Bookcase-Tables, everything in SOLID TEAK. Same available in Dining- and Bedroom-furniture. Reasonable prices. Marks, stains . . . can be easily removed.

Important

Just arrived
HOLLANDSE AUPING DIVAN BEDDEN
1 pers. Vanaf
$19.95
(Matras extra)

Opruiming

SPECIALE KORTING op Living - Dining - Bedroom - Furniture, wat op de

TORONTO - HOME - SHOW

heeft gestaan. — Tijdelijk

KNOB HILL Furniture & Appliances Ltd.

2623 EGLINTON AVE. E.
SCARBORO - TORONTO
OX 9-3741 - AM 7-3381
A. Braaksma

1597 ISLINGTON AVE. E.
REXDALE - TORONTO
741-3420
G. Lock

Open 9 a.m. till 9 p.m. (except Saturdays)

AIR — SEA — LAND

World-Wide Travel Service

GUIDE TRAVEL BUREAU

G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

Woudstra's

BOOKS RECORDS

Lowly Priced,
ALBERTA
Highly Praised.
9330 JASPER AVE.
Edmonton

BOOK BULLETIN No. 33 — WE HAVE MOVED . . . .

This bulletin is mainly meant for our many Hamilton, Stoney Creek, Grimsby, Dundas and Oakville customers. Our new (air conditioned!) store is "downtown" Burlington, 468 BRANT STREET, almost OPPOSITE THE A & P STORE (between the bowling alley and the Spectator office). In our new store you'll find again more books and records (Hundreds!) to choose from, IN TIME ALSO FOR MOTHER'S DAY.

Gerry Denbok

Burlington Book & Bible House

468 Brant St., Box 381, Burlington, Ontario. Phone 637-2151

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

Dr. H. Evan Runner Spreekt

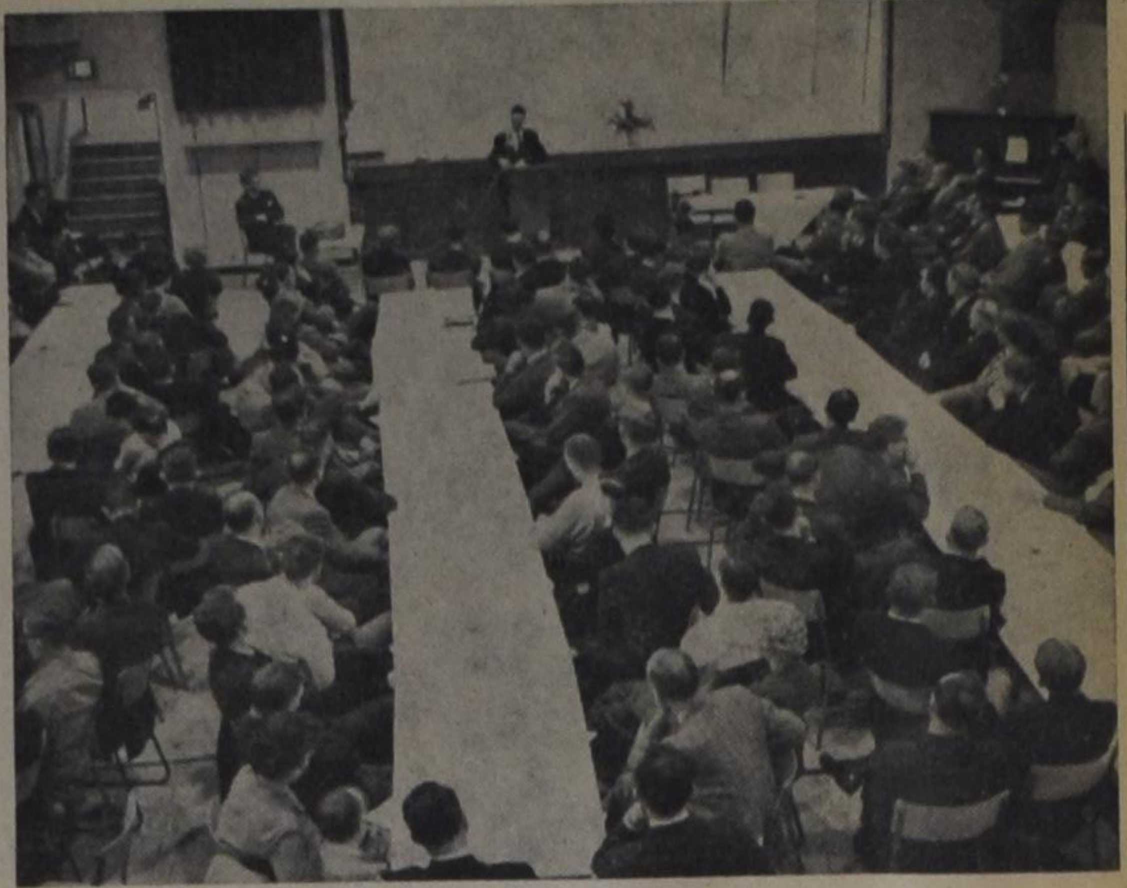

Het bijgebouw van de Rexdale United Church was geheel gevuld, toen de voorzitter van de C.L.A.C., Mr. H. Kuntz, de middagvergadering van de elfde conventie van deze organisatie opende. Het was goed zovelen te zien, die belang stellen in het werk van de christelijke vakorganisatie. Er was zelfs een afgevaardigde van Terrace, B.C.

De hoofdschotel van deze vergadering was de rede van Dr. H. Evan Runner, de welbekende professor in de wijsbegeerte aan Calvin College. Het onderwerp waar hij over sprak was‘ ”De historische taak van de C.L.A.C.”

Dr. Runner begon met te zeggen, dat de basis van het samenzijn ook van deze dag was de opstanding van Jezus Christus. Hij hoopte en bad, dat we zo tezamen zouden zijn. Het feit, dat hij als een professor in de wijsbegeerte gevraagd was om te spreken getuigde van de gemeenschappelijke roeping soldaten van het kruis te zijn, samen leden te zijn van het lichaam van Christus. Dat is de glorie in Christus. Onze roeping is een gespecialiseerde vorm van het leven van elke dag voor God. We behoren Christus toe en niet allereerst ons beroep. Wij zijn reformerende instrumenten om alle dingen weer tot God te leiden. De klassenstrijd is dan ook bewijs van de gebrokenheid van de gevallen wereld en niet van de scheppingsorde.

De C.L.A.C. is, zo merkte de spreker op, de meest betekenisvolle culturele ontwikkeling van onze tijd. Het is de enige vakorganisatie, die de geseculariseerde wereld van de twintigste eeuw werkelijk in de wortel aanvalt. Uw leiders zijn dan ook radicaal. Dit betekent dat ze tot de wortel van het probleem doordringen. De fout is zovaak, en dat geldt ook voor de kerk, dat men probeert overtuigingen redelijk aanvaardbaar te maken. Echter alleen God de Here kan de harten openen. Het Woord in zijn integrale volheid wordt gebruikt door de Heilige Geest. De C.L.A.C. evangeliseert dan ook in een van de meest gevaarlijke sectoren van het leven. Hoe dit werk gewaardeerd wordt kan gezien worden in de oppositie tegen het blad van de C.L.A.C. **The Guide.** Wanneer een christelijke organisatie werkelijk staat voor wat het wil zijn dan zal het altijd demonische krachten opwekken. De strijd is des Heren. Hoe komt het dan toch, vroeg Dr. Runner, dat Christenen zo vredevol leven met deze wereld? De geschiedenis leert, dat trouw getuigen vervolging teweeg brengt. Denk maar aan de christelijke Kerk uit de eerste eeuwen en aan de vervolging in Japan gedurende de tweede wereldoorlog.

De westerse samenleving is geen christelijke samenleving. De strijd is zwaar. De leiders van de vakorganisaties zijn “tough”. En wanneer de geest van het rationalisme de overhand krijgt in de Kerk, zoals dat reeds het geval was binnen vijftig jaar na de Dordtse Synode, dan verliest de Kerk haar kracht in de wereld. Het gevolg is geweest, dat de Kerk haar invloed verloor over de arbeiders. De grote afval kwam en de Kerk bleek niet bij machte te zijn dit te keren. Een keerpunt in deze situatie vinden we in de C.L.A.C. en de A.R.S.S.

Echter de vraag moet gesteld worden, als deze strijd zo verschrikkelijk is en zo gevaarlijk, is het dan wel de moeite waard? Wat moeten wij dan doen? Heeft misschien die predikant gelijk, die tegen mij zei, aldus de spreker, dat tenslotte toch ook de christelijke vakorganisatie een vechten wordt voor het brood? Hiertegen merkt de referent op, dat we bereid moeten zijn om te staan en de taak van onze organisatie te zien.

Allereerst moet dan vastgesteld worden dat een vakorganisatie als vorm van culturele activiteit wettig en noodzakelijk is. Want cultuur is een vormgeving aan de dingen die beschikbaar zijn. En organisatie is iets doen op een bepaalde manier. Echter wat er ook gedaan wordt, moet gebeuren in overeenstemming met het Woord van God. In het economische leven is er aan de mens verantwoordelijkheid gegeven. De massamens van de twintigste eeuw aanvaardt wat hij ziet. Een christen mag echter nooit een massamens zijn. De verantwoordelijke mens bouwt op de basis van het geloof. Nu is een voorbeeld van vormgeving in de culturele roeping, de vakorganisatie. Er wordt wel opgemerkt, dat een vakorganisatie een zaak van geweld (force) is. Dat een vakorganisatie om dwang roept. Nu kan “force” inderdaad revolutie betekenen, maar evengoed kracht (power). In die zin spreekt Zacharia 4:6 over de Geest Gods. Het is de “power” van Jezus Christus, welke gedelegeerd is tot een ieder van ons. Bij de hemelvaart horen we de Heer deze werkelijkheid herhalen wanneer Hij zegt, dat alle macht (power) aan Hem gegeven is in hemel en op aarde, daarom ga . . . In die zin moet de vakorganisatie een kracht zijn, en is de vakorganisatie wettig, en noodzakelijk.

Hoewel dus de vakorganisatie goed en wettig is, moet toch vastgesteld worden, dat de vorm niet goed is geweest en dat dus een herorientering nodig is. De plurale vorm van de maatschappij met betrekking tot de vakorganisatie is vereist. Aangezien de bestaande organisaties niet gebaseerd zijn op het Woord van God moet de destructie noodzakelijkerwijs volgen. Dat is ook zo voor de westerse wereld. Dr. Runner gaf o.a. als voorbeeld de Franse Revolutie. Een verandering in de bestaande omstandigheden was zeker nodig, echter inplaats van reformatie was revolutie het gevolg, wat zijn oorzaak vond in een vals religieus geloof.

Hetzelfde is het geval met de vakorganisaties. Dr. Cole van Oxford University heeft opgemerkt, dat de vakorganisaties een politiek streven hebben, een samenwerking voor een doel, namelijk een volledige uitoefening van macht (power). Iets goeds, het uitoefenen van “power”, wordt veranderd in het tegenovergestelde, hoe krijgen we alle macht. En deze macht is gebaseerd op een humanisme, dat ook de A.F.L. niet verlaten heeft. Een christen kan zichzelf aan deze machtsoefening niet geven. Het komt tenslotte uit bij nihilistische wetteloosheid.

Vele christenen verstaan de situatie niet, omdat zij het Woord van God niet kennen. Het leven is opgebroken in stukjes, waaruit de eenheid weg is. Vakorganisaties hebben een economische functie, maar dat niet alleen, want de mens is religieus. Daarom is elke organisatie gebaseerd op geloofsovertuiging. Het moderne rationalisme moet overtuigd worden, dat wat zij zeggen, ook op geloof gebaseerd is. Geen vakorganisatie als zodanig, maar de mens wordt ingeschakeld in functies in het koninkrijk van God of het koninkrijk van de duivel.

De humanisten beweren, dat er één rationeel menselijk geslacht is, één gemeenschappelijke rationaliteit, vandaar één proletariaat, dat zich moet concentreren op alle macht. Daarom moet elke mededingende organisatie, zoals de C.L.A.C. genoemd wordt, verraad betekenen. De C.L.A.C. moet trachten dit geloof, dat er slechts één proletariaat is, verbreken. Dat is de kern van het werk van de C.L.A.C. De historische taak is, in de naam van Jezus Christus de gedachte wekken, dat er in de mensheid elkaar bestrijdende machten zijn. Principe moet tegenover principe geplaatst worden. De bestrijding van symptomen is niet voldoende. Oppervlakkige correctie op de basis van moraliteit is niet genoeg. Religie is dieper dan moraliteit. Onze boodschap is: Laat U met God verzoenen om Jezus’ wil. De wereld geeft geen richting aan ons gedrag.

Laten we hopen dat de C.L.A.C. “certification” ontvangt, maar als dat niet het geval is, ga dan ook voort HET probleem aan te pakken. De aanspraken van Christus de Heer, moeten verkondigd worden door allen. De Heer is onze hulp.

Dr. Runner beëindigde zijn referaat met de vergadering de woorden van Lukas 9:62 en I Cor. 15:57 en 58 voor te houden.

Het was een krachtig woord en getuigenis, dat de aanwezigen op deze vergadering hebben meegekregen. Aan ons is nu de daad in het geloof. Dit is wat Ds. H. A. Venema zei, in zijn slotopmerkingen, waarna hij deze mooie dag met dank aan de Here besloot.

Wanneer deze rede in druk verschijnt, wat mijn hartelijke wens is, dan raad ik U allen aan, te lezen wat precies gezegd werd, want dit was maar een verslag, en het is zeker de moeite waard te bestuderen de principiële voorlichting zoals die gegeven werd door Dr. H. Evan Runner.

(Rev.) H. R. De Bolster.

OVER GEHEEL CANADA TE VERKRIJGEN
BIJ ONZE AGENTEN

IMPORTEUR:

JANKOK Ltd.

5250 Yonge Street Willowdale, Ont.

Verzorging van

AL UW REIZEN,

PASPOORTEN ENZ.

W. Vander Beek

623 West 5th St.
Hamilton, Ont.
Tel 385-6930

Back to God Hour Rally in Toronto and Hamilton

Speaker: REV. PETER ELDERSVELD

TORONTO: Friday night, May 10th, 1963 at 8 o'clock p.m.
Subject: “THE TOP OF THE WORLD”.
Cooperation by the mixed choir “Rejoice in the Lord”, under the direction of Mr. M. De Groot of Hamilton.
Place: Second Chr. Ref. Church, 261 Albion Rd., Rexdale.
Sponsors: the three Chr. Ref. Churches of Toronto.

HAMILTON: Wednesday night, May 15th, 1963 at 8 o'clock p.m.
Subject: “THE LOST FUNDAMENTAL”.
Place: First Christian Reformed Church, Charlton and Hess Sts., Hamilton.
Sponsors: the Chr. Ref. Churches in the classis Hamilton.

THIS IS AN URGENT INVITATION TO ALL THOSE WHO KNOW AND APPRECIATE THE “RADIO VOICE” OF THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

Resolution

adopted at the Eleventh Annual Convention of the Christian Labour Association of Canada held at Toronto, April 20, 1963

presented to

the honourable, the Minister of Labour for Canada, the honourable, the Ministers of Labour for the Provinces of Alberta, British Columbia, Manitoba, Newfoundland, New Brunswick, Nova Scotia, Ontario, Prince Edward Island, Quebec and Saskatchewan, and the Canadian Labour Congress.

WHEREAS the Christian Labour Association of Canada is an organization basing its programme and activities on the Biblical principles of love and social justice;

AND WHEREAS the Christian Labour Association of Canada affirms that in the field of labour relations Christian social principles have bearing especially upon the dignity of human beings and their equality before God, their rights in regard to sharing in the benefits of creation resources and cultural progress, and the relationships of men among one another and responsibilities toward each other and to society as a whole;

AND WHEREAS the aim of the Christian Labour Association of Canada is to organize workers in trade and industrial unions, for the purpose of propagating, establishing and maintaining freedom and justice in the sphere of labour and industry, and promoting the economic, social and moral interests of the workers through the practical application of Christian principles in collective bargaining and other means of mutual aid or protection;

AND WHEREAS the exercise of freedom and responsibility of the worker in the trade union of his choice, which the Christian Labour Association of Canada seeks to promote, strengthens the orderly development of our society and enlarges the opportunities for participation in the development of the resources of our nation for the benefit of all its citizens,

THEREFORE
BE IT RESOLVED
THAT THIS CONVENTION:

1. Asserts the workers' God-given right and duty to form labour organizations to assist and protect the workers in the discharge of their duties and the promotion of their individual and collective welfare.

2. Recognizes differences of conviction in the principles and aims of labour organizations, and the freedom and right of every person to support the trade union of his choice.

3. Affirms the Government's duty to protect and encourage the free development of the trade union movement and to resist the harmful actions of groups and individuals opposing the legitimate efforts and aspirations of the workers.

4. Deplores the arbitrary and unwholesome abuse of power and the failure of some unions to uphold the workers' freedom of association and the resulting loss of employment of workers who are unable to subscribe to the principles and aims of those unions.

5. Declares that the use of compulsion by trade unions in obtaining members weakens the labour movement and violates the principle of freedom of association and the right of every individual to support and adhere to the union of his choice.

6. Further declares that the prevailing practice of allowing only one trade union to represent all the employees in a bargaining unit effectively deprives many employees of their fundamental right to representation by the trade union of their choice.

7. Urges governments to protect freedom of association and the right of every person to employment by refusing to trade unions the power to demand membership in or financial support of a trade union as a condition of employment, and by replacing the monopoly inherent in the present system of collective bargaining by a system whereby two or more trade unions may jointly represent the workers in a bargaining unit in the conclusion of a collective agreement.

REV. PETER H. ELDERSVELD

BIOGRAPHICAL SKETCH

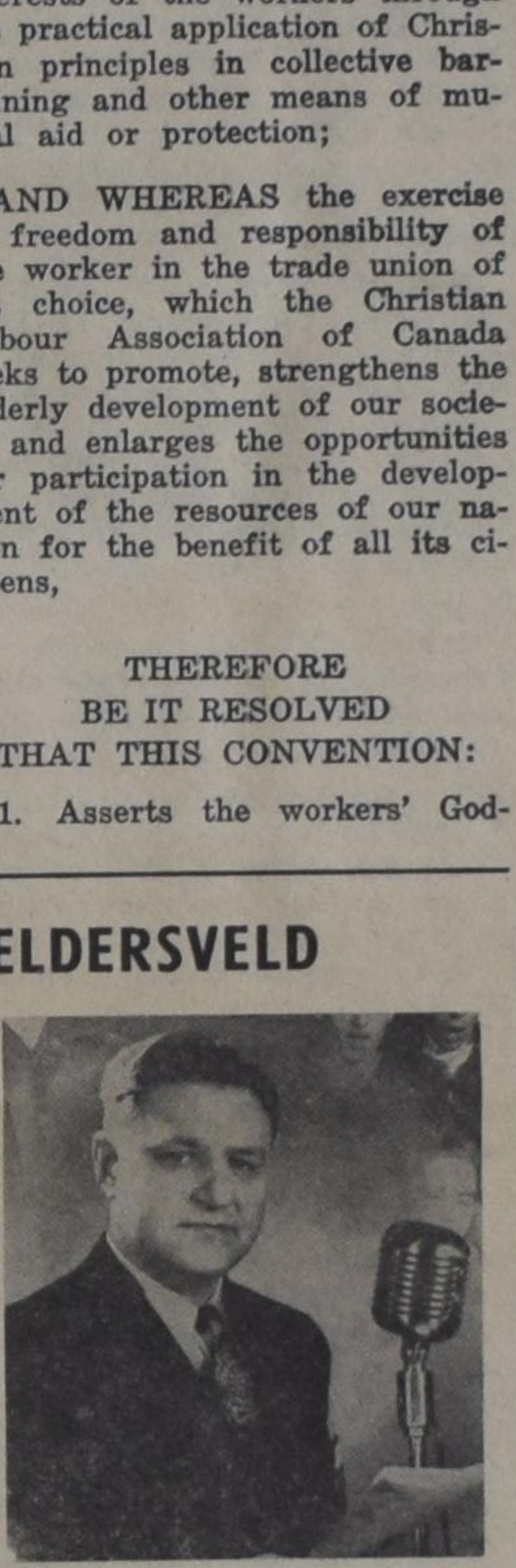

The Rev. Peter H. Eldersveld was appointed in 1946 as the minister of the Back to God Hour, which is the radio and television voice of the Christian Reformed Church. He has since that time served as its director and speaker.

Born in Kalamazoo, Mich. in 1911, he is the son of a Chr. Ref. minister, the late Rev. S. P. Eldersveld. After his early education in Christian schools, he graduated with an A.B. degree from Calvin College and with a Th.B. degree from Calvin Seminary.

His post-graduate work was done at the University of Michigan, where he received his M.A. degree and at the University of Chicago where he pursued advanced study in theology. He received the honorary degree, doctor of theology, from Capitol University, Columbus, Ohio on June 6th, 1960.

He was ordained to the ministry in 1938 and served two pastorates before accepting his present position. He now makes his home in Chicago, where the offices and headquarters of the Back to God Hour are located, 10858 So., Michigan Ave.

Through the broadcast itself, on more than 300 radio stations in the U.S., Canada and foreign countries, and by means of many personal appearances in communities from coast to coast, he has become known to many thousands of people as a spokesman for historic Biblical Christianity as it is interpreted in the great Confessions of the Reformed faith.

He is the author of 5 books which represent his broadcast in ministry:

Getting the right pitch
That ye may believe
Of laws and love
The word of the cross
Sharing his suffering.

He is also the editor of the Family Altar, a monthly booklet of daily devotions for the home, which is sent to 130.000 subscribers. Over 2.000.000 copies of his sermons are distributed annually.

Through his office he carries on extensive correspondence with many listeners in a vast audience that has been conservatively estimated at 3.000.000 people every Sunday.

Rev. Eldersveld will speak during the “Back to God Hour” rallies on May 10 in Toronto, May 12 in London, May 13 in Chatham, May 14 in Sarnia, and May 15 in Hamilton.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Alle goede dingen in drieën

- **De Nederlanden** van 1845
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.
(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**

bent U voor **al Uw Verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. 924-7311

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

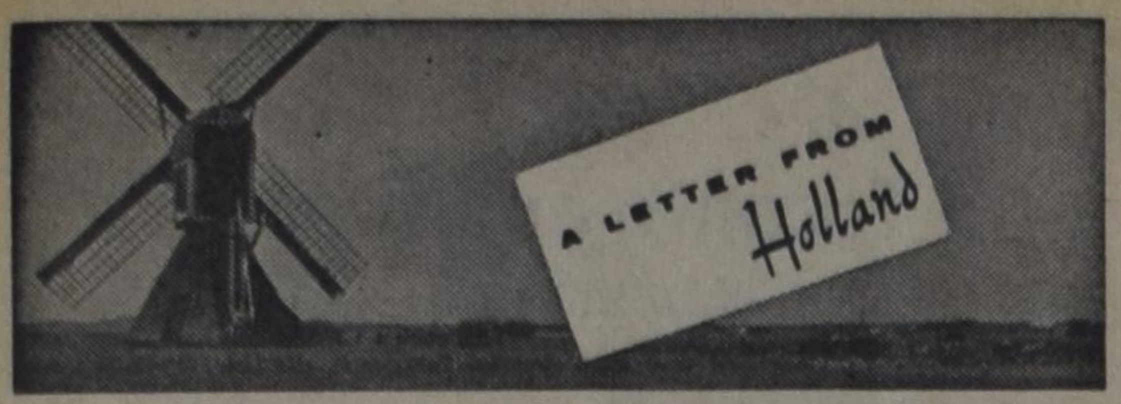

door Tjits Veenstra

Onze nieuwste weerprofeet, kapper Flink te Hengelo, heeft met Pasen ongelijk gekregen. Hij had mooi weer voorspeld, het was echter guur en het regende. Dat is jammer voor hem en voor de mensen die in hem geloofden. Hij had tot nog toe altijd juist geraden: hij had de strenge winter voorspeld en de periode waarin de dooi definitief zou invallen. Hij had aangegeven op welke dag de Elfstedentocht moest worden gehouden en op die dag was het weer veel geschikter dan op de dag die de commissie daarvoor had bepaald. Er is zelfs een boekje verschenen, waarin zijn weersvoorspellingen voor het komend seizoen staan vermeld. Hij kreeg stapels post van bewonderaars en verscheen zelfs voor de televisie. En nu opeens is het uit met zijn roem. Hij zei: Met Pasen krijgen we zonnige dagen, maar het kwam niet uit, heel Nederland zat kleums achter de kachel en allen die mooie plannen hadden gemaakt over uitstapjes, kamperen, enz. voelen zich bedrogen. Wij hadden voor het paasweekend een miljoen toeristen verwacht, er kwamen slechts ruim een half miljoen. Wat ze hier te zoeken hadden, was ons Nederlanders een raadsel. De kassen van de Keukenhof waren prachtig, maar buiten was alles nog kaal, er bloeiden hoogstens wat crocusjes, op het strand kon men slechts wandelen gehuld in dikke jassen en lange broeken. Enfin, ze hebben de Keukenhof bezocht en de Euromast en Madurodam en de dierentuinen en de musea. De Nachtwacht heeft het niet aan belangstelling ontbroken. Wijzelf, en met ons bijna alle volwassen Nederlanders, hebben gezelig met een boek en een spelletje in de huiskamer gezeten. Alleen de jeugd was goed af, die kon verstrooiing en ontwikkeling vinden op de vele toogdagen van allerhande jeugdbonden en verenigingen. Ze waren dan ook buitengewoon goed bezocht dit jaar.

Ondertussen is het nu toch eerlijk voorjaar geworden. De zaterdag na Pasen hebben we in onze blousjes en jurkjes buiten kunnen lopen, de narcissen bloeiden, de kastanjes zijn vrijwel uit, de berken, rozen, linden en meidoorns hebben heel kleine, nog geplooide blaadjes. Zondag kwamen de auto's van de bollenvelden terug, versierd met een krans van narcissen. De huisvrouwen zijn aan de schoonmaak, de lijnen hangen vol spreien en op de balkons liggen bedden te luchten.

De zomerkleren zijn duur dit jaar. Voor een zomermantel tel je al gauw negentig gulden neer en voor f 35 heb je nog maar een heel gewoon zomerjurkje. Voor een badpak ben je zo f 25 kwijt. De meesten zijn geprijsd voor f 35 en hoger. De groenten zijn nog schaars en duur, het Zeeuwse fruit is bijna op. De eerste aardbeien zijn al weer te koop, ze kosten ongeveer een kwartje per stuk.

Prinses Beatrix vervolgde haar grote wereldreis. Ze bezocht ook oude vrienden in haar vroegere verblijfplaats Ottawa. Van Japan is ze naar Hawaai vertrokken voor een driedaagse vakantie. Het was een privébezoek, maar op het vliegveld van Honoloeloe werd ze toch begroet door de gouverneur van Hawaii en de Nederlandse consul-generaal, 20 meisjes van Nederlandse afkomst, gehuld in Volendammer klederdracht, zongen haar het Wilhelmus toe, ze kreeg boeketten rood-wit-blauwe bloemen en 12 kransen om de schouders. Van Honoloeloe vloog ze door naar de badplaats Hana op het eiland Maoei. Daar waren de winkels tijdelijk gesloten en was meer dan de helft van de bevolking naar het vliegveld getogen. Ze heeft er "varen in de branding" geleerd. Van Hawaii reisde ze naar de Verenigde Staten. Ze heeft in Washington geluncht met president Kennedy en zijn twee broers. De president heeft haar toegesproken en een dronk op haar moeder uitgebracht. Al met al is ze een even goede ambassadeur voor ons land als haar vader. Hij maakte opnieuw een reis naar Mexico.

Het koninklijk gezin heeft de paasdagen doorgebracht in Lech in Oostenrijk. De koningin en de prins zijn na de Paasdagen terug gekomen, de prinsessen zijn langer gebleven. Ze zijn nu ook weer thuis, maar gaan deze week naar Londen om het huwelijk van prinses Alexandra van Kent bij te wonen.

Prinses Marijke gaat na de Paasvakantie naar Amersfoort naar school. Ze heet voortaan prinses Christine.

De Gereformeerde Gemeenten drijven zending op Nieuw Guinea. Ze hadden er Ds. G. Kuyt als predikant, de heer Ten Voorde werkte bij het onderwijs en zuster Sonneveld voor het medische werk. Ds. G. Kuyt kan op Nieuw Guinea blijven, maar de heer Ten Voorde en zuster Sonneveld moeten er vandaan, zij gaan nu naar Nigeria.

In de nieuwe polder Oostelijk Flevo is men met de bouw van de eerste kerk begonnen in het dorp Dronten. Het is een Rooms Katholieke kerk. De Ned. Hervormde kerk is aanbesteed, maar wacht nog op de bouwvergunning, de Gereformeerden krijgen binnenkort een houten noodkerk. Men houdt nu kerk in de overblijflokalen van de diverse scholen.

Eind april komen 140 Amerikanen van Nederlandse afkomst naar ons land om er hun jaarlijkse ledenvergadering te houden. Het zijn afstammelingen in de rechte mannelijke lijn van Nederlanders die zich voor 1675 in de kolonie Nieuw-Amsterdam hebben gevestigd. Men kan het nog aan hun namen horen: Van Patten (Petten), de Groat (Groot), Schoonmaker (Schoenmaker), Van Blarcom (Blaarkom), De Forest (Van Foreest, Van Buren. Ze zullen in het Hiltonhotel te Amsterdam logeren en tot 6 mei blijven. Daarna "doen" ze de rest van West-Europa in 14 dagen.

Honderdvierenzestig Spanjaarden die in de mijnen werkten, zijn van Zuid-Limburg naar huis terug gegaan. Ze waren niet tevreden over hun huisvesting, hun eten en de manier waarop ze door de Nederlandse burgers werden behandeld. Daarom waren ze gaan staken. De mijnen, de ambassadeur en allerlei andere mensen zijn in de weer geweest om het conflict op te lossen, maar het mocht niet baten. Het beviel hen hier eenvoudig niet. Drieëndertig Spanjaarden zijn gebleven, bovendien bleken er later nog 15 ondergedoken te zijn, ze wilden wel werken, maar durfden hun kameraden niet te trotseren.

Er zullen Westduitse troepen in Budel worden gelegerd, in het kader van de NAVO. Onze troepen oefenen in West-Duitsland. De Tweede Kamer heeft het voorstel goedgekeurd, hoewel niet met enthousiasme of van harte, de oorlog is nog te kort geleden. De communisten hebben tijdens het debat op de tribune een rel gemaakt. Ze riepen o.m. "Het geweten zal spreken, schoften zijn jullie, het zal jullie betaald worden gezet!" Ze zijn door de politie en de kamerbewaarders verwijderd.

Amsterdam heeft zijn vierde grote brand van dit jaar beleefd. Een fabrieksgebouw van 100 meter lang en 30 meter diep tussen de Weesperzijde en de Wibautstraat is uitgebrand. Het is de vroegere Beierse Bierbrouwerij, er was nu een im- en exportbedrijf van tweedehandskleding in gevestigd. De gehele voorraad kleding, ruim 600 ton, is verbrand, benevens een confectiebedrijf, enkele kantoren, een kleine papierfabriek en twee clubhuizen van de padvinderij. Het regende vonken en de bewoners van de omringende huizen stonden op de balkons en daken met tuinslangen, enz. klaar om beginnende brandjes te blussen.

Feijenoord heeft de eerste wedstrijd tegen Benfica gespeeld. Het is gelijk spel geworden. Ik heb de wedstrijd voor de televisie gevolgd. 't Was erg boeiend, al heb heb ik weinig verstand van voetbal. Ons nationaal elftal heeft Frankrijk verslagen met 1—0.

De Bond van Gereformeerde Jeugdverenigingen viert deze zomer zijn 75-jarig bestaan. Vlak voor Pasen is de jubileumuitgave verschenen, het is een prachtig boek met veel foto's.

De Tweede Kamer is op 12 april uiteen gegaan tot de verkiezingen achter de rug zijn. Meer dan 40 leden zullen niet terugkeren, o.m. dr. H. W. Tilanus, prof. mr. P. J. Oud, en J. Bruins Slot. De voorzitter mr. F. van Thiel heeft hen toegesproken.

Negen Kamerleden zijn sedert de verkiezingen in 1959 overleden.

Waarschijnlijk in oktober a.s. zullen we halfautomatisch met de Verenigde Staten kunnen bellen door middel van een zogenaamde proef-pool. Deze gaat via Frankfort en New York.

De Jodenvervolger dr. Erich Rajakowitsj heeft na de oorlog onder een schuilnaam in Milaan gewoond. Hij werd daar kortgeleden ontdekt en week uit naar Zwitserland. Daar mocht hij niet blijven. Toen ging hij naar Beieren, dat wilde hem ook niet hebben. Nu is hij in Wenen opgedoken, hij is nog steeds Oostenrijks staatsburger. De Oostenrijkse politie heeft hem gearresteerd. Hij heeft vooral in Nederland geopereerd. De recherche van Amsterdam is bezig een rapport op te stellen over zijn misdaden. Rajakowitsj is naar Wenen gegaan, omdat hij liever door de Oostenrijkers wordt berecht dan in handen van de Israelische geheime dienst te vallen. In Oostenrijk is de doodstraf afgeschaft, hij kan worden veroordeeld tot 10 à 20 jaar gevangenisstraf. Tijdens de Paasdagen is hij op bezoek geweest bij zijn vroegere chef SS-brigadeführer und Jugendreferat voor Nederland, dr. Wilhelm Harster. Deze is destijds in ons land tot 12 jaar veroordeeld maar bekleedde ondanks dat een hoge positie in de Beierse regering. Hij is nu met vervroegd pensioen gegaan.

Donderdagnacht (19 april) zijn bij Barneveld 25 goederenwagons uit de rail gelopen van een trein van 51 wagons. De schade was zo groot, dat de lijn tot zondagmorgen gestremd was. Sommige wagons vlogen in brand, er zat levertraan in. 't Moet erg kwalijk hebben geroken.

ILLEGAAL OP PARADE...

Het twaalf en een halfjarig bestaan van het dienstvak van de technische dienst van de Koninklijke Landmacht is 19 April j.l. in Utrecht gevierd met o.m. een defilé. Het protocol ten spijt passeerde toch plotseling een illegaal deelnemer het erepodium waarop brigade-generaal H. M. Stam met andere autoriteiten had plaats genomen....

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

GOOD RELATIONSHIP BETWEEN HOME AND SCHOOL

How does it promote Christian Education?

Below is a report on an essay which was given by Mrs. R. Vander Bor at the monthly meeting of the Mothers' Club of the Ladner, B.C. Christian School. Mrs Vander Bor is the teacher of grades 1 and 2 in this school.

This Mothers' Club was founded three years ago. The purpose is to work in the interest of the school and for the cooperation between mothers and teachers. Moreover it aims to promote Dental Health through dental clinics. Mothers, teachers and all those who are interested in the welfare of the school can become members.

In our meetings we always have an educational subject. At present we are reading from "Leading little ones to Jesus" by Dr. J. Waterink.

At each meeting we donate clothing, baked goods, vegetables and other articles, we serve coffee and lunch at various meetings, all with the purpose to raise funds.

We have a small but faithful group and in the three years of our existence we have been able to buy a set of curtains for a new schoolroom, to buy a paper cutter, a mimeograph, and last year we donated an amount of money for the redecoration of two classrooms and for desks.

— — — — — — — —

I. Why is good relationship between home and school desirable?

The Christian school teacher cannot do the job alone.

The teacher needs the parents to be interested in their children at school. *You* can help! *Your* child is the teachers' pupil. As parents, you can understand your child better, if you are familiar with his school environment. Education at home as well as at school must prepare the child to fulfil the God intended purpose, namely to grow up in the fear of the Lord, to use his God-given talents to the honour of God and to the well-being of his fellow-men in the particular God-given place. The teaching at home and at school should never disagree. Our schools are parental schools. Parents should *know* what is being taught at school, and the teacher should know the children's parents, and if possible their home environment.

II. How can we establish and maintain close contact between home and school?

There are many means. First through our children! Parents can find out from their childrens's behaviour what kind of teacher they have.

If they go to school happily, we know everything is fine. Also, we find out soon enough if there is something wrong. There are the Society meetings. Everyone interested in Christian Education should attend these meetings. Even if they do not have any children going to school.

We also have "open house". There the work of the pupils is displayed and the parents have an opportunity to discuss it with the teacher. If parents feel that there should be more time devoted to the discussion of his child's problems, they should arrange with the teacher some time to get together.

Then there are the report cards. A whole essay on just this single segment, of our school program could be written. But if there are questions about it, by all means ask the teacher of your child! Do not just wonder about things. Try to find out why Johnny went down in reading or Mary has a low mark for arithmetic.

We also have the schoolpaper. I think this will be enjoyed by the parents as well as by the children. From the lower grades, the birth will appear in it, and perhaps a little story or other contribution from some of the children. The schoolboard members take turns to visit the classrooms once a month, and they observe and report their findings, But, fortunately, there are other ways to work succesfully together as parents and teachers. I am thinking of excursions. Quite a few of you ladies can drive a car. Would it not be wonderful to take the boys and girls out a few times a year. A visit to a museum or an aquarium would be educational as well as enjoyable. The museum would be an interesting place to visit, and so would a large library, a dairy, different mills, a post office, etc. By getting together as parents and teachers, we would all have the opportunity to work together for the benefit of our school.

III. What is the best way to deal with problem and disagreements between parents and teachers?

The first step is, to get together as a parent and teacher. Talking things out is the best thing. Keeping everything bottled up has never done any good. And remember, it is for your child's well-being and also for the teacher to know what she is dealing with. Children have a vivid imagination. They tell you with a grain of salt (or a spoonful if necessary). This does not mean that Tommy is a liar, or that Joan is dishonest, it is just the way children are! Find out what is what by taking enough time to listen to your child. Ask him questions about it, and if you are not sure, contact the teacher (a telephone is very handy sometimes).

If you disagree with your child's teacher, don't show it in front of your children. This is a very important matter, because the child must see a bond, a unity between home and school. An open disagreement can only do harm to your child. He will get confused if he finds that home and school, parents and teachers disagree.

Praying with your children for the school will give the children an enduring impression. He will learn how important it is to go to a Christian School, and also what a privilege. Even though the child does not always express it, he gets the feeling. We are all one in the Lord, brothers and sisters, marching on together to Zion.

IV. The next point could again have a whole essay devoted to it: What do we expect from a child who is beginning school?

First of all: To obey orders, to listen to directions.

Then, to be able to sit down for about 15 minutes at a time. To be trained to go to the washroom. Flush the toilet, and wash his hands. This might sound unimportant, but they are good habits, and can never be taught to early.

The child should be willing to share with others. Also, it is nice when a child knows how to handle books, and have respect for them. It is handy if they know their address and perhaps the telephone number.

Do you know that a six year old is interested in a lot of things like that? Many more things can be said about this, but one more thing I want to make clear. A child in his first schoolyear has to make a tremendous adjustment. It never fails to surprise me how quickly they get used to the classroom routine.

V. What is the duty of the parent concerning their children's behaviour at school?

Again: Teach your children to listen carefully to directions and to obey. Listen to him when he tells you about his experiences at school. Perhaps the little ones like to tell you the Bible story of that morning. By all means, encourage it.

Retelling a bible story makes its impression on the child's mind, he will not soon forget it. Then there is the homework. Do you ask your child whether he has any homework? Sometimes a child needs a little additional practice in Reading, Spelling, or Arithmetic. Homework is only given when really necessary. The young child should have some relaxation at home and other activities. The key is: show real interest in the school-life of the child, then the cooperation and relationship between home and school will be of real value.

VI. What can parents expect from the school?

This depends on you. The better the cooperation, the smoother your school will operate. You may expect your teachers to guide and instruct your children to teach them all subjects in the light of God's word. All subjects being taught must be connected with our God, the Creator of the universe.

Teachers too, can make mistakes. The work is done in weakness. We covet your prayer for the teachers of your children, prayer for wisdom and understanding for our responsible task.

VII What do we benefit from good relationship between home and school, parents and teachers? *Who will benefit from it?*

The one who gives will benefit, will grow, and get richer. Give in any way you can. You can give support to your school in prayer and work. Let so your love for Christian Education shine through. This way, you give a good example to your children. Then they will in turn carry on with this Kingdom work. We can be a light in this community. We must let our light shine. We can never do it alone. With God's help, and to His glory. It is quite clear now who will benefit from a good relationship between home and school. First, our children, then the parents, the school, the church, the community, and so we can make the circle larger. God wants His children to take a place in all areas of life, so we must prepare our children to take their place when the time comes. God only knows how much time there is yet for us to work. Till He comes back on the clouds of heaven, we must be busy in His vineyard.

FEDERATION NEWS

Those who did not receive an invitation to the annual meeting in Toronto are herewith invited.

We do not always get the correct addresses and we do not want any society to miss this opportunity to meet with us there and discuss our needs and also our plans for the future. Sent your delegate to this meeting.

Place of meeting is the Christian Reformed Church, 800 Burnhamthorpe Road, Toronto. Time is 10.30 sharp. Date is May 7th.

Would the secretaries who did not return their questionnaires please do so without delay?

We hope to see many of you on that day, God willing.

Secr. A. Knapper
1537 S. Camelon
Windsor, Ont.

Het doel en de middelen

We hebben altijd tekort en gaan toch nooit failliet. Zo is het gesteld met onze kerk en onze Christelijke school, en tot onze troost — want gedeelde smart is halve smart — horen we steeds, dat het overal zo is, waar wij als immigranten onze jonge kerken en scholen hebben. Altijd zijn er financiële tekorten, maar er is nog geen enkele kerk of school op de fles gegaan. Het ziet er ook niet naar uit, dat zoiets zal gebeuren. Dat komt natuurlijk omdat het de zaak van de Here is. Daarom ziet het wel goed met onze kerken en scholen, al zuchten we wel eens en al dekken de inkomsten de uitgaven niet altijd.

Ieder jaar zo omstreeks Maart wordt de jammerlijke tijding op ons afgevuurd, dat de school een tekort van ongeveer zesduizend dollars heeft en dat het zo niet langer gaat en dat daar onmiddellijk iets aan gedaan moet worden, want anders....

Dit is het ogenbik, waarop de pessimisten gewacht hebben. — Zie je wel? zeggen ze. — Hebben we het niet altijd gezegd? — Hebben we het niet steeds gedacht? — Hebben we het niet van het begin af voorspeld?

Na al deze vragen uitdagend rondgestrooid te hebben, komen ze met de antwoorden, die iedereen al weet, omdat de vragen immers gesteld zijn door pessimisten: Ze hebben altijd al gezien en gezegd en gedacht en voorspeld, dat het vast zou lopen. Onze mensen deugen niet. Ze zijn niet christelijk genoeg voor een christelijke school. Ze houden hun duim op de knip. Nogmaals, de mensen deugen niet, en de kerk, die zulke ondeugdelijke leden niet tuchtigt en straft, deugt ook niet....

Wanneer vervolgens de optimisten hun bijdrage hebben geleverd (— Het komt allemaal wel weer in orde!) en het kerkblaadje een opwekking tot grotere offervaardigheid heeft bevat, hoort men niets meer van de noodtoestand. Alleen blijkt aan het eind van het boekjaar, dat er een tekort is van duizend, hetgeen aanmerkelijk minder is dan zesduizend. En over die duizend wordt niet meer gepraat. Zo rollen we door van jaar tot jaar: altijd tekort en nooit failliet. En met de kerk gaat het al niet veel anders.

Het laatste jaar is het bij ons evenwel heel anders gegaan. Er is actie geweest; geld-actie zogezegd. De aanleiding hiertoe was het kerkorgel.

Een grote en welgesteld kerk in de stad ging verhuizen naar een beter en duurder gebouw en bood een pijporgel te koop aan, dat indertijd vijftigduizend dollars had gekost, maar nu meegenomen kon worden voor het luttele bedrag van twaalfduizend. Verhuizing en installatie inbegrepen zouden we voor ongeveer vijftienduizend een schitterend kerkorgel kunnen krijgen.

Op de kerkeraad kwam een verzoekschrift, ondertekend door alle leden van de zangvereniging plus familieleden en kennissen, om het orgel onverwijld te kopen. De kerkeraad nam het wijze besluit, om aan de ondertekenaars mee te delen, dat de kerk hier geen geld voor had, maar dat het toegejuicht diende te worden, indien gemeenteleden het initiatief namen om een orgelfonds op te richten en daaruit mettertijd de aankoop van dit of een ander pijporgel te bekostigen.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Binnen een week was er een orgelfondscommissie gevormd.

Binnen twee weken had deze commissie onenigheid met het schoolbestuur, omdat de schoolbestuursleden van oordeel waren, dat gezien de moeilijke financiële omstandigheden van de school, het onverantwoord was, om onder onze mensen een drive te houden voor een pijporgel.

Binnen drie weken had de financile commissie van de kerk zich in dit twistgeding achter het schoolbestuur geplaatst, terwijl de zangvereniging met algemene stemmen de O.F.C. (Orgelfondscommissie) steunde.

De mannenvereniging stelde zich achter schoolbestuur, evenals vrouwenvereniging afdeling A en B. Afdeling C evenwel, tezamen met alle jeugdverenigingen, koos beslist partij voor de O.F.C.

De Christelijke arbeidsorganisatie — voor de eerste keer in haar bestaan — verklaarde zich neutraal.

— Wat zijn we begonnen? zo vroeg de kerkeraad zich spoedig wanhopig af. Sommige ambtsbroeders begonnen mij al boos aan te kijken, omdat het voorstel, om orgelfondsvorming aan te moedigen, van mij was gekomen. Goede raad was vreselijk duur. De dominee wist ook niet veel te zeggen. Die had er thuis ook al mee te stellen. Hij zelf was anti-O.F.C., maar zijn vrouw, die tweede organiste in de kerk is, was vóór het pijporgel.

Tot dat een stille broeder in de gemeente, een man, die altijd voorbijgekeken werd bij alle bestuursverkiezingen, met het snuggere voorstel kwam, om een soort algemeen fonds te vormen, waarvan een deel zou worden bestemd voor het pijporgel, een deel voor de school, een deel voor de neutrale Christelijke vakbond en een deel voor de uniformen van de jongens- en meisjesclubs, een soortement "United Appeal" in eigen gelederen dus.

De kerkeraad, die vrede wenste, beval deze oplossing dringend bij de vechtende leden aan. Nadat gedurende drie weken een nieuwe strijd gestreden en beslecht was, een strijd — U raadt het al weer! — over de verhoudingen in welke het fondsgeld onder de gegadigde organisaties moest worden verdeeld, was men het in zoverre met elkaar eens geraakt, dat een fondsbestuur gevormd kon worden, bestaande uit vertegenwoordigers van alle groepen.

En toen kwam de vrede; en toen kwam de actie! Allerlei methoden werden bedacht, om aan geld te komen. Er zaten werkelijk genieën in de A.F.C. (de algemeen-fondscommissie, niet te verwarren met de O.F.C. (zie boven) die niet meer bestond).

De A.F.C. wekte alle Christenen op, om hun kruidenierswaren te kopen bij Loblaw, en de kassabonnen te bewaren, omdat de commissie daarvoor geld kon krijgen. Luid protest van broeder bakker, broeder slager en andere neringdoenden volgde! Dat was geen werk! Als het zo moest.... En ze hadden nog gelijk ook. Haastig werd de kassabon-actie besloten.

Daarna begon de A.F.C. theezakjes te verkopen. Deze theecampagne bracht heel wat geld in het laatje. Katrien zuchtte, dat ze voor jaren genoeg thee in huis had.

Vervolgens begonnen de scholieren namens de A.F.C. kerstkaarten te verkopen in de maand Maart. Ook dit leverde veel op.

Inmiddels werd de eerste bazar gehouden, die een daverend succes was. De A.F.C. begon rijk te worden. Het pijporgel kwam in het verschiet!

Omstreeks die tijd zond de penningmeester van de Christelijke school zijn jaarlijkse noodkreet de wereld in: Er was weer een tekort van zesduizend dollars, en als het niet gauw anders werd, dan....

Toen schreef de A.F.C. haar eerste cheque uit: vierhonderd dollars voor de Christelijke school. Dit bedrag hief het tekort weliswaar niet geheel op, maar was toch mooi meegenomen. De pijporgelklanken waren vooralsnog toekomstmuziek. Maar onvermoeid ging de A.F.C. verder geld te verzamelen.

Alle christenmensen werden opgewekt, een bepaald merk zeeppoeder te gebruiken en de boxtops in te leveren bij de commissie. Deze actie leverde potten en pannen en transistor-radio's op voor de volgende bazar.

Een chickendinner werd georganiseerd: $2.— per portie. Opbrengst $350.—. De Nederlandse immigrant houdt van kippen.

Daarna kwam de A.F.C. met het meest originele idee: Men ging graven verkopen. Ja, dat leest u goed, verbaasde lezer: gra-ven ver-ko-pen. Men kocht eerst een bepaalde afdeling van een nieuwe begraafplaats op, en ging vervolgens de graven aan de man brengen. En zaken, dat men deed! Er bleek geweldig veel animo voor graven te bestaan in onze immigrantengemeenschap. Volgens onze hoofdonderwijzer, die alles zielkundig beredeneert, kwam dat hiervandaan, dat de gedachte om straks eindelijk eens in volle vrede samen te zijn, de immigrant bekoorde. De graven vonden veel aftrek, en de tonen van het begeerde pijporgel begonnen weer luider te klinken.

Vervolgens werd ieder opgeroepen om te bakken. Het baksel, droog en vers, zout en zoet, klef en gaar, werd door de A.F.C. verkocht. De broeder bakker protesteerde weer en trok zijn kerkelijke bijdragen in. Van nu af aan geen bakesale meer!

Dus legde men zich weer toe op een bazar: de tweede binnen zes maand. Het succes was iets minder dan de eerste keer, maar men mocht.

Daarna was er weer een chickendinner, die niet zo'n groot succes was, omdat deze maaltijd samen viel met de toogdag van de vrouwenverenigingen in het district.

Zes weken later organiseerde de onvermoeibare A.F.C. een Hollandse erwtensoep maaltijd en bedienende meisjes in klederdracht en op klompen. Verbazend leuk! Alleen jammer, dat naar aanleiding van de "Drikusman", een onvervalste klompendans, de kerkeraad twee bezwaarschriften te behandelen kreeg. De kerkeraad was het er echter over eens, dat alleen het dansen-zonder-klompen verwerpelijk is. Het snertfeest bracht ons weer een stap dichter bij het pijporgel.

En zo ging de A.F.C. maar steeds verder, en ongetwijfeld zouden we tot vandaag toe bazars en sales en Hollandse avondjes en gemeenschappelijke maaltijden en grafverkopingen gehad hebben, als er geen reactie was gekomen op al deze activiteiten. Het geschiedde echter, dat zowel de penningmeester van de kerk als de schatbewaarder van de school steeds zuiniger begonnen te kijken: de inkomsten waren minder dan verleden jaar! De mensen aten kippen en snert en kochten graven op kosten van kerk en school, sommigen althans! De tekorten woren groter dan in andere jaren!

Broeder Ellen, onze oudste ouderling en een man van diepe levenswijsheid, sprak: — Bij al die extra geldacties ontbreekt er maar één ding: de zegen! We moeten met elkaar weer gewoon gaan offeren; zo wil de Here het.

Toen heeft de dominee een daverende preek gehouden over ons rentmeesterschap en onze geringe offervaardigheid en ons egoïsme en over de liefde van de Here Jezus, die het antwoord van onze liefde oproept.

En toen is de voorzitter van de A.F.C. afgetreden (onder protest natuurlijk), en de rest van de commissie had er geen aardigheid meer aan.

Toen bleek het resultaat van al die avondjes en sales te bestaan uit $2200.00, twee overspannen zusters der gemeente en twee gezinnen die tijdens het verloop van al dat georganiseer ruzie met elkaar hadden gekregen en niet aan het Avondmaal kwamen.

Toen is er een orgelstemmer gekomen, die ons oude electrische orgel weer heeft opgeknapt, zodat de behoefte aan een pijporgel minder werd.

Toen zijn we weer gewoon kerk en school geworden, waarvan het steeds weer waar is, dat ze altijd tekort hebben maar nooit failliet gaan. Dat komt vanwege de zegen des Heren. Hij heeft de blijmoedige gever lief.

Katrien en de kinderen en alle mensen mogen het wel weten, dat meer dan twaalf procent van mijn verdiensten voor kerk en Christelijk onderwijs en ander Christelijk werk is. Dat bijt je wel eens in je portemonnaie; laten we eerlijk zijn. En toch: we hebben aan niets gebrek.

— wat hebben we het goed, hè, vrouw!

— Dat hebben we zeker, zegt Katrien spontaan, — toe, Arie, neem nog een kopje thee. De theezakjes worden zo oud....

Arie.

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen: een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

NAAR COBH · LE HAVRE · LONDEN · AMSTERDAM · BREMERHAVEN

VANUIT MONTREAL: 17 Mei, 7 en 28 Juni, 19 Juli, 9 Augustus*, 30 Augustus*, 20 September*, 11 Oktober*. Voordelig Seizoen*

Ga naar Uw reisbureau of de

GREEK LINE

751 Victoria Square, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vancouver

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(26)

Randall wist dat hij de diepe indruk van dit ogenblik nooit weer kwijt zou raken. Een zonnestraal, doorbrekend door de wolken, viel over het edele grijze hoofd van de professor die met zijn rug naar het venster zat. Randall was diep geroerd; het was alsof sterke krachten streden om het bezit van zijn ziel. En het scheen nog alsof de professor zou winnen. Haastig en zo dat de professor het niet kon zien veegde hij een traan weg, die zijns ondanks opkwam; hij schraapte zijn keel en zei:

"Het spijt mij ook, professor, dat ik niet de man ben die U blijkbaar in mijn zoekt."

"O, je bent de rechte man wel. Laat het me weten als je van gedachten verandert. Ik zal de plaats open houden zolang ik kan. Tot ziens, MacRae. God zegene je, jongen. Ik zal voor je bidden."

Hij liep het kantoor uit en de drukke hal in, in volkomen verslagenheid. Studenten krioelden aan alle kanten om hem heen op hun weg naar de verschillende colleges en als vanzelf liet hij zich meevoeren. Maar hij hoorde niet veel van wat de docent die morgen had te zeggen. Hij was nog te zeer overrompeld door dit gebeuren. Hij was ook helemaal niet op zoiets voorbereid geweest. Maar, lieve help nog aan toe, het viel niet mee om Prexy teleur te stellen. Wat een kerel. Vijfentwintig honderd per jaar. Misschien geen slecht begin voor een jonge trainer, maar voor hem was het belachelijk weinig.

Terwijl het lesuur verstreek en de stemmen om hem heen klonken in de gewone arbeid van elke dag streed Randall dit uit. Hij kon niet langer ontkomen aan de gedachte dat dit een zeer belangrijke beslissing was in zijn leven. Als hij dit aanbod aanvaardde zou dat een opoffering betekenen, een leven van opoffering. Als hij het afwees betekende dat een leven van zelfzucht. Er was geen derde mogelijkheid. Hij kon zichzelf niet wijsmaken dat hij in een advertentie-bureau ging werken om de mensen te helpen betere en goedkopere producten te kopen. Het zou alleen maar om hem zelf gaan, om meer te verdienen. Om zijn vader te bewijzen dat hij hem niet nodig had. Ja, dat moest hij doen. Dat was hij aan zichzelf verplicht. Hij moest zijn vader tonen wat hij waard was.

Toen het uur om was had hij bewust deze unieke kans uit zijn leven weggedrongen. Hij had de deur gesloten en elke mogelijkheid om nu werkelijk deel te krijgen aan de Wharton geest, die hij heimelijk bewonderde en toch niet begreep, was voorbij. Hij was nu student, een gewone student, een van de honderden hier; maar hij zou altijd een vreemdeling blijven.

* * *

Diezelfde middag nog begon Randall zijn leven als gewoon student. Merkwaardigerswijs viel dat samen met het begin van het korfbalseizoen en de meisjes-seniores nodigden hem uit als hun coach te fungeren.

Fay kreeg de eervolle opdracht om die uitnodiging over te brengen en stevende daarom regelrecht op hem af toen hij de volgende morgen op zijn gewone plaatsje in de bibliotheek zat.

Toen hij haar aan zag komen dacht hij dat het haar begonnen was om een van de boeken die op zijn tafel lagen en hij was totaal verrast toen ze er mee voor de dag kwam.

"Ranny, het is mij opgedragen je op de meest plechtige wijze te vragen coach te worden van de meisjes-seniores voor dit siezoen. Neem je het aan?"

Hij keek haar recht in het gezicht, alsof hij haar hele vraag niet gehoord had. Wat zij in zijn blik las bracht haar uit haar evenwicht en daarom vroeg ze nog eens, gehaast:

"Wel, doe je het, of niet?"

"Neem me niet kwalijk, zeg. Ik luisterde helemaal niet meer nadat ik je "Ranny" hoorde zeggen. Wat vroeg je?"

Ze ging er niet op in.

"Ik vroeg of je coach wilt zijn dit seizoen, voor de meisjes-seniores, korfbal."

"Kunnen jullie geen betere vinden?"

"Nee, ik geloof het niet. We hebben je eens zien spelen en nou ja, nog eens, wil je, of wil je niet?"

"Nou, vooruit dan maar; komen we om dan komen we om."

"Fijn, dank je. Ik zal de blijde mare overbrengen aan de anderen."

"Goed. Zeg, wat ben je van plan voor het volgende uur."

"'k Ga naar mijn kamer."

"Heb je niets, geen college?"

"Nee, vandaag niet."

"Zou je er wat voor voelen om een poosje te oefenen, nu?"

"Ja zeg, reuze."

Zodoende hoorde Bruce, toen hij omstreeks twaalf uur even op zijn kamer moest wezen, het geluid van een stuitende korfbal en van leren schoenzolen die over het linoleum schuurden. Nadat hij vlug zijn dorst leste in de kleedkamer schoot hij de achtertrap op om die vlegels er even uit te schoppen. Ze wisten best dat het verboden was om met gewone schoenen over de gladde vloer te glijden. Maar toen hij zag wie het gebod zo snood overtraden stond hij abrupt stil.

Fay Thurston en Randall MacRae waren aan het korfballen met de vreugdevolle zorgeloosheid van een paar straatjongens. Randall deed haar voor hoe je een bal door de mand zeilde zonder het stootbord te gebruiken.

Er was iets in de manier waarop ze zijn bewegingen volgde, de manier waarop ze hem probeerde te imiteren, iets in haar stem toen ze vrolijk lachte, dat Bruce's ogen opende. Wat tot nu toe een vaag vermoeden was geweest in zijn denken, nam plotseling onmiskenbare vormen aan. Het was Randall, waar ze van hield.

Ongemerkt bleef hij hen een tijdlang observeren, als gehypnotiseerd, terwijl de zekerheid van zijn verlies, de verwoesting van zijn dierbaarste hoop hem hoe langer hoe sterker benauwde. Zolang er geen ander geweest was, had hij kunnen hopen dat hij haar nog voor zich zou kunnen winnen. Maar nu werd ook die laatste hoop de bodem ingeslagen. Langzaam en zachtjes liep hij daarna de trap weer af, terwijl het geluid van de kaatsende bal zijn wanhopig denken accentueerde. Ze leken volkomen in elkaar op te gaan.

En was het niet altijd zo geweest? dacht hij wanhopig. Hij speelde in de achterhoede en een ander ging er met de bal en de glorie vandoor.

Terug in zijn kamer wierp hij zich verwoed op een studieboek en trachtte alles te vergeten.

* * *

Op de avond voor Dankdag stond Randall naar oude gewoonte nog even met Nita te praten. Hij had eigenlijk geen verklaring voor de aantrekkingskracht die zij nog steeds op hem had en piekerde er ook maar niet meer over. Zelfs deed hij geen moeite meer om die aantrekkingskracht te weerstaan. Het was heel eenvoudig: als hij haar zag bleef hij even staan praten.

Maar vanavond was hij toch eigenlijk niet in de stemming om te kletsen. Hij was moe en had wat hoofdpijn. En dat was aan hem te zien ook. Ze stond echter plotseling voor hem, komend uit een deuropening.

"O," zei zij, "ben jij het. Wat is er aan de hand? Blauwtje gelopen?"

Hij wilde liever doorlopen, maar zo lomp kon hij toch niet zijn. Inplaats daarvan werd zijn toon sarcastisch, dat was minstens zo goed.

"Hoe kon je het zo raden?" antwoordde hij, koud.

"Wel, trek het je niet aan, joh. Kop op. Maar zeg, alle gekheid opzij, ik moet je iets vertellen. Ik heb net een telefoontje gehad van een vriendin uit Chicago, een uitnodiging voor een etentje en een fuifje achterna. Ik heb al toestemming om de Zondag over te blijven, maar ik heb ze natuurlijk niet verteld wat voor fuifje het eigenlijk is. Heb je zin om mee te gaan?"

Eigenlijk had ze haar vriendin al verteld dat ze een leuke knul aan de haak had en dat ze hem mee zou brengen, maar dat kon ze nu natuurlijk niet zeggen.

Randall wist niet direct wat te zeggen. Hij zou veel liever Fay gevraagd hebben, maar hij kon zo snel geen uitvlucht bedenken.

"Wel?" vroeg ze ongeduldig.

"Hoe lang moet ik daar uithangen?" vroeg hij.

"O, als je er zo over denkt blijf dan maar thuis. We zitten niet om je verlegen!"

"O nee? Dat's interessant. Ik dacht dat je ten einde raad was omdat je mij vroeg."

"Nou, hoor zo'n gedaas eens aan. Probeer nou maar geen smoesjes te verkopen. Voel je er iets voor of niet?" Ze zag er uitdagend knap uit, zelfs als ze op haar teentjes getrapt was. En een onredelijke drift om terug te keren naar zijn vroegere leven greep hem plotseling aan. Dit had hij nodig, een ouderwetse fuif. Fay hoefde er nooit van te horen.

"Ja, leuk, Nita. Hoe laat ga je weg?"

"O, om een uur of vijf, o.k.?"

"Komt prachtig uit."

Nadat ze hem uitgelegd had waar het was en hoe hij er het best kon komen, zeiden ze "welterusten" en liep hij naar zijn kamer, zich afvragend wat hij nu toch aangehaald had. Gelukkig had hij net de vorige dag veertig dollar van de bank gehaald, maar misschien was het niet genoeg. Voor alle zekerheid ging hij van deze en gene geld lenen, totdat hij vijf en zeventig op zak had.

Toen hij Bruce's kamer binnen kwam na aangeklopt te hebben, zag hij hem in een donkere hoek van diens kamer staan. Er lag een foto van Fay Thurston op het bureau, die daar klaarblijkelijk pas neergelegd was. Het was ook duidelijk dat Randall's komst Bruce in verwarring bracht.

"Kun je ook wat geld lenen, Bruce? Ik moet morgen onverwacht naar Chicago en ik zou niet graag verlegen komen te zitten."

"Hoeveel moet je hebben?"

"Alles wat je missen kunt; en waar is Craig? Die moet ik ook maar even vragen."

Bruce's portemonnaie leverde een tientje, een vijfje en drie dollars op. Hij gaf Randall de tien en wist dat Craig naar huis was.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Rejoicing in the Lord and His Covenant-promises, we announce the birth of our third child,

SHARON MARTHA

born April 15th, 1963.

A sister to Peter & Marion.

Rev. & Mrs. J. G. Kunst.

49 Arthur St.,
Truro, Nova Scotia.

Grateful to our covenant God, we are happy to announce the birth of our son

HAROLD ANDREW

A brother for Tommy and Cathy.

Cornelius and Jenny Bruulsema.

April 17, 1963.

R.R. 3, Glanford Station, Ont.

Engaged:

JACKIE DE PUTTER
and
SIMON DE HAAN

Hamilton, Ont., April 8, 1963.

Box 519, Hamilton Health Assn., Sanatorium Rd.,
173 West 32nd St.

1913 - 10 Mei - 1963

Zo de Here wil mogen onze vader en moeder

REIN HUISMAN
en
ANTJE HUISMAN—IJDEMA

deze dag in dankbaarheid gedenken met hun kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

Ps. 20 : 5.

Griet en Jacob, Smithers.
Joltje en Rinze, Espel, N.O.P.
Roel en Betty, Smithers.
Oepke en Riemy, Edmonton.
Sietske en Hendrik, Schettens (Fr.).
Klaas en Sippie, Edmonton.
Ynze en Ada, Telkwa.
Riem en Jan, Telkwa.
Tjits en Willem, Edmonton.
Antje, Telkwa.
Ate en Ida, Smithers.
Jan, Telkwa.
en 48 klein- en 4 achterkleinkinderen.

Telkwa, B.C., Box 21.

An experienced teenage girl will

BABYSIT AND HELP IN THE HOUSEHOLD

during July and August. Preferably in Hamilton or vicinity. Phone 385-9804 or write T. Verdonk, 103 Mohawk Rd. W., Hamilton, Ont.

Zaterdag 11 Mei hopen wij D.V. met onze geliefde ouders

A. DIJKSTRA
en
F. DIJKSTRA—BAKKER

hun 45-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven, is de wens van hun dankbare kinderen.

G. Dijkstra—Salomons.
W. Salomons, Lacombe, Alta.
R. Dijkstra.
Sj. Dijkstra—Dijkstra, Cowley, Alta.
F. Dijkstra.
A. Dijkstra—Vis, New Jersey, U.S.A.
J. Horneman—Dijkstra.
D. Horneman, Rolyview, Alta.
K. Westerhoud—Dijkstra.
T. Westerhoud, Taber, Alta.
P. Dijkstra, Picture Butte, Alta.
B. Dijkstra.
Y. Dijkstra—Veenstra, Picture, Butte, Alta.
H. Westerhoud—Dijkstra.
K. Westerhoud, Taber, Alta.
en 33 kleinkinderen.

Picture Butte, Alta.

Op Donderdag 2 Mei hebben we met onze ouders

JACOB SJ. YPMA
en
TRIJNTJE YPMA—BROUWER

de dag herdacht, dat ze 40 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Dat ze nog vele jaren voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Ruth & John.
Bettie & George.
Elizabeth & Piebe.
Winnie & Abje.
Tine & Henry.
Nelly & Piet.
Jullie — John.
22 kleinkinderen.

Port Arthur, Ont., R.R. 1.

With thanks to God we will gratefully remember on May 10th the 40th wedding anniversary of our parents

GERK SIKMA
and
JANKE SIKMA—SCHEFFER

We pray that God will bless them and spare them for many years to come.

Canada:
Brockville (Ont.):
Herman Wolvekamp.
Germina Wolvekamp—Sikma.

Nederland:
Oisterwijk (N.Br.):
Franciscus v. d. Hout.
Gretha v. d. Hout—Sikma.
Workum (Fr.):
Jacob Sikma.
Janny Sikma—Groen.

Canada:
Newmarket (Ont.):
Joe Sikma.
Anita Sikma—Horlings.
l'Orignal (Ont.):
John van Mazijk.
Hendrika van Mazijk—Sikma.
Kingston (Ont.):
Albert Sikma.
Tine Sikma—Bavelaar.
Napierville, (Que.):
Siebe de Jong.
Joan de Jong—Sikma.
en kleinkinderen.

R.R. 3, Alfred (Ont.).

On April 27, 1963, we were privileged to celebrate with our parents and grandparents

THYS BRUULSEMA
and
ANNIGJE BRUULSEMA—BOSMA

their 35th wedding anniversary.

That the Lord may bless and keep them for many years, is the prayer of their thankful children and grandchildren.

Gerald and Susan, Annie and Joannie.
Cornelius and Jenny, Tommy, Cathy and Harry.
Jane and Albert.

R.R. 3, Glanford Station, Ont.

With gratitude to our heavenly Father, we will commemorate, God willing, on May 1st, 1963, the 35th wedding anniversary of our dear parents,

REIN TINGA
and
JANTJE TINGA—NIEUWENHOUT

Ps. 90:17, "May the graciousness of the Lord our God rest upon them, and confirm the work of their hands upon them."

Their thankful children and grandchildren.

9651 - 87 Ave.
Edmonton, Alberta, Canada.

Met dank aan God hopen wij 4 Mei de 35-jarige echtvereniging van onze ouders

WOLTER J. DE ROOS
GRIETJE DE ROOS—HIEMSTRA

te herdenken.

Dat God hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons wil zegenen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Fruitland:
John & Ann.
Aylmer:
Trudy & John.
Fenwick:
Winston.
Audrey.
Dunnville:
Hermien & Mannus.
Fenwick.
Andy.
Jack.
Henry.
Greta.

R.R. # 3, Fenwick.

The Lord willing, we will gratefully remember on May 9th, the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

GERRIT DE SCHIFFART
and
CLARA DE SCHIFFART—REITSMA

That God may bless them and spare them for many years to come is the prayer of their thankful children and grandchildren.

Brockville, Ont.:
Sidney De Schiffart.
Mary De Schiffart—Oostlander.
Addison, Ont.:
Evelyn Dijkema—De Schiffart.
Klaas S. Dijkema.
Brockville, Ont.:
Hinke Weima—De Schiffart.
David Weima.
Malorytown (Ont.):
Wilma van den Berg—De Schiffart.
Martin van den Berg.
and 18 grandchildren.

Addison (Ont.).

With thanks to God we will gratefully remember on May 10th, the 35th wedding anniversary of our dear parents

F. J. BOLHUIS
and
E. BOLHUIS—VAN DER MEER

We pray that God will bless them, and spare them for many years to come.

Bowmanville:
Edna and Pete.
Grand Rapids:
Jan and Florence.
Oshawa:
Corry and Leo.
Brampton:
Jenny and Andy.
Oshawa:
Irene and Wayne.
and 10 grandchildren.

Oshawa, Ont.

Aalten 1928 — Duncan 1963

Zo de Heere wil hopen onze geliefde ouders

H. WIKKERINK
W. WIKKERINK—PENNINGS

op 10 Mei de dag te herdenken, dat zij voor 35 jaar in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Heere hun nog vele jaren mag sparen voor elkaar en voor ons, is de wens van hun dankbare kinderen.

Vancouver, B.C.:
Sina & Dirk Kempe.
Taber, Alta.:
Lien & Hans Visser.
Hank.
Bow Island, Alta.:
John & Stella Wikkerink.
Cowichan St., B.C.:
Alice & Liekel van Huizen.
Haney, B.C.:
Gerry & Gertie Wikkerink.
Cowichan St., B.C.:
Bill.
Joe.
Gerald.
Albert.
Willy.
Trixie.
en 13 kleinkinderen.

R.R. 1,
Cowichan Station, B.C.

With thanks to God we will gratefully remember May 11, the 30th wedding anniversary of our parents

RENZE KLOOSTRA
and
JANKE KLOOSTRA—MEINSMA

We pray that God will bless them and spare them for many years to come.

Ellen and Martin.
Ruby and Bill.
John and Ann.
Sieger and Hennie.
Mike and Agathe.
Silvia and Sake.
Elizabeth and Don.
Trudy and Henk.
Dorys.
Jane.
Mary.
and 15 grandchildren.

R.R. # 1, Godrington, Ontario.

The Lord willing, we hope to commemorate on May 11th, the 30th wedding anniversary of our dear parents:

GEORGE MECHELSE
and
CATHERINE MECHELSE—DE KONING

We hope that God will spare them for many years to come.

Vineland Station:
Ann & Henry.
Cathy.
Fruitland:
Audrey & Herman.
Stamford:
Tina & Paul.
Vineland Station:
Dick, Ron, Jerry and Nancy.

D.V. 15 Mei, 1963 hopen onze geliefde ouders en grootouders

JOHN A. GERRITSEN
en
HILDA GERRITSEN—HOBERS

hun 30-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons wil sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

John & Ria Van Staalduinen (Hilda & Marion), Stoney Creek, Ont.
Jerry & Alice Gerritsen, Winona, Ont.
George.
John.
Artesia, California, U.S.A.

11959 Ashworth St.,
Artesia, California, U.S.A.

The Lord willing, on Saturday, May 4, 1963, we hope to celebrate the 25th wedding anniversary of our dear parents

HARING DE VRIES
and
EKE DE VRIES—WAGENAAR

May the Lord spare them for each other and for us, far many years to come.

Their thankful children:
Bonnie.
Ann and Bill.
Christine.
Clara.

The reception will be held in the Parish Hall of Nanticoke, on Monday, May 6, 1963, from 8-10.30 P.M.

R.R. 3, Port Dover, Ontario.

D.V. 5 Mei 1963 hopen wij met onze geliefde ouders

PIETER WIERSMA
en
JETSKE WIERSMA—TERPSTRA

de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk zijn verbonden.

Dat de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Mark.
Tina (verloofde).
Onne.
John (verloofde).

Edmonton, Alta.

The Lord willing, we hope to commemorate on May 6, the 25th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

EGBERT BUITENHUIS
and
HENDERIKA BUITENHUIS—FINKE

We pray that God will bless them and spare them for us all for many years.

Herman.
Margaret and Chris.
Bert and Ria.
Jenny.
Brenda.
Henry.
Brian.
and 1 grandchild.

R.R. # 3,
Rockwood, Ont.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders

Mr. & Mrs. HENDRIKUS DEKKER

op Dinsdag 14 Mei 1963 hun 25-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat de Here hun nog vele jaren voor elkaar en voor ons, hun dankbare kinderen en kleinkinderen, mag sparen.

Barrie, Ont.:
Alice & John. (Ronnie & Johnny).
Bernard.
Timmelena & Sid.
Margaret.
Jacqueline.
Wynanda.

Gelegenheid te feliciteren Zaterdagmiddag 18 Mei van 2.30 tot 5.00 te 74 Milcaster St.

Barrie, Ont.

With thanks to the Lord our dear parents:

PETER WYBENGA
and
JOANNA WYBENGA—VAN DER BERG

wish to commemorate their 25th wedding anniversary on May 25.

We hope that God will spare them for many years to come.

Their thankful children:
Grace & George Van Hemert.
Mary.
Susan.
George.
Marion.
and one grandchild Gordon.

10812 - 127 Street,
Edmonton, Alberta.

---

150 Acres Dairy Farm met Melkcontract

4 Mijl van Chr. Ref. Church en school. Mooi schoon huis met drie slaapkamers, voorkamer en keuken. Barn met waterbowls, varkenshok, cement silo, melkhuis met bulkcooler. 36 stuks jong en oud vee. Tractor, ploeg, eg, enz. enz. Vraagprijs $ 27.000.00 (Down $ 8.000.00.)

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

HOLLAND MARSH will need

PULPIT SUPPLIES

from July 14 till August 18. Ministers visiting or vacationing in this part of Ontario, near Toronto, are asked to write to Mr. John Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ontario.

HIGHSCHOOL GIRL, 14

would like to work for Chr. family in July-Aug. North of Toronto, if possible, by Lake Simcoe. Write to number 1600, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Serieus meisje zoekt

KENNISMAKING

met nette heer. Leeftijd 40—45 jaar. Brieven aan No. 1602, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

A Christian Reformed girl would like to

CORRESPOND

with a young man between 27-35. Letter with snapshot. All letters will be answered. Write to Box 1601, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For the appreciation of our newly acquired Orchard Ley Farms on highway at Brantford, we will require

TWO RELIABLE MEN

These are excellent opportunities for the right men in the handling of modern machineries and care of show herd, etc. In return for highest earnings with benefits. Good fairly new house available with modern conveniences. Call or write: Mr. S. H. Boersma, 60 North Park Crescent, Woodstock, Ontario. LE 9-3169. Or visit: Donald MacKenzie, Burford, Ontario.

Wanted:

GIRL

20 years or older, for light housework for elderly lady. Dutch speaking. Please write Mrs. B. Vandentop, Box 85, Picture Butte, Alta.

Doctor's home requires

CAPABLE CHR. GIRL

to live in and help with housework and children. Please write Box 699, Bowmanville, Ont.

LAKE MUSKOKA

375' prachtige meeroever, zand strand, 4 acres, 8-kamer huis, bewoonbaar in alle seizoenen, plus 3-kamer cottage. Geschikt voor kerkgroep of andere groepsexploitatie. $ 37.500. HI 7-5041 of P.O. Box 4, Don Mills, Ont.

Te koop: Wegens beëindiging,

160 ACRE IRRIGATIE FARM

2 woonhuizen, 40 koeien, stanchions barn, broiler house voor 10.000, graneries. Gelegenheid voor 200 varkens. Alle gebouwen automatisch, water en electr. Open melkcontract, bulktank, enz. 25 acres alfalfa gezaaid, 26 acres beets, 25 acres oats, 30 acres greenfeed. De rest grasland en erf. 4 mijl van Chr. Ref. Church. R. Vanhell, Box 152, Iron Springs, Alberta.

WEGENS OVERLIJDEN VAN DE EIGENAAR TE KOOP

Een grote Turkey Farm met broed-inrichting, slachtplaats, grote koelinrichtingen, enz. enz.

Gelegen in het hart van de Niagara Peninsula, niet ver van de Queen Elizabeth Highway.

Prachtig huis met wall to wall carpet in huiskamer en eetkamer. Ruime moderne keuken, badkamer, hall en 4 slaapkamers. Basement met oil-furnace. Heet en koud stromend water. Garage voor 3 auto's.

In een ander zo goed als nieuw gebouw is: a hatchingroom, killingroom, egg-room, shippingroom, compressor- and furnace-room, cooler-room & zero cooler-room. Upstairs a 4-room apartment.

117 acres of good land, all livestock and all machinery for the farm operation as well as all equipment for the turkey-business. Room capacity for 20,000 turkeys.

Dit is een reeds jaren bestaand groot bedrijf en levert grote winst op.

Contracten met hotels en restaurants zijn in de koop begrepen. **U moet dit bedrijf zien om het op de rechte waarde te schatten.** Vraagprijs $ 98.000.—. Gevraagd downpayment $ 25.000.—. Hypotheek van $ 73.000.— beschikbaar à 6% met gemakkelijke terugbetalingen.

K. Kraay, Real Estate Broker
ST. CATHARINES, ONT.
Tel. WEbster 4-1813 en MU 5-4245.

Bent U in het bezit van het Middenstands-diploma en f 15.000.— contanten?

Dan kunt U ook in het oude vaderland een best melk- en zuivelbedrijf overnemen, dat een

RUIM BESTAAN

oplevert. Mét een huurwoning.

Inlichtingen en toezending van circulaire en omzetcijfers gaarne op aanvraag door Handelsbureau L. v. d. Kwaak, beëdigd taxateur voor de melkhandel, Plantersweg 48, LEERSUM, The Netherlands.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 125 N. Front, ED 6-6169

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

Spontane meldingen:

— Groot succes. — De dokter zei: Het is een wonder. — Ik mag na zovele jaren weer werken. — Na 3 jaren dokteren bij U genezing gevonden. — Het is verbluffend. — Schitterende uitkomst. — Ik behoef niet meer naar het sanatorium. — Geweldige resultaten. — Schitterende uitkomst. — Het was heel erg. Doet nu alle werk weer. — Genezen. — Genezen, enz., enz.! Originelen liggen ter inzage!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 .nd 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

THE CHURCH OF GOD

by Rev. L. Doezema

①

The expression, church of God, we find in a very important passage of the New Testament, Acts 20:28. In this passage the apostle is giving his final words to the elders of the church of Ephesus and he impresses upon them the importance of the church over which they are appointed overseers. Acts 20:28 contains a recognition of the Trinity. The Holy Spirit appointed the elders in the church and God purchased the church with His own blood.

In my approach to the question, what is the church? I have found this expression an important one to help us to know the church.

In this article I wish to give several thoughts which I have gleaned from a study of the church. It was my purpose in a former article to stimulate us all in a continued effort to seek to come into closer fellowship and understanding of the church without becoming dogmatic in a wrong sense of the word. We cannot define God and in a sense we cannot define His church. The church must be considered as an object of faith. It is invisible and yet there is a visible side to the church. Perhaps at times we should use the parabolic method and avoid dogmatism.

There are three points that I wish to make about the church. The first is that the church is a new reality of God. The second observation is that the church is the Body of Christ. Finally, the church is a responsive organism. In all these observations we shall come to see that the church is the object of God's love.

First of all, it is important to see that the church is of God. The church is God's own possession and also has its origin from God. Out of Him, and through Him and unto Him the church is. The creation is God's work and the human race is the important work of God which has the dominion of the universe. The first humanity in Adam lost the position of lordship and the same humanity redeemed in the second Adam became the new humanity which is destined to inherit the kingdom of heaven. It is not new in the sense that another humanity has been created and the old humanity is removed from the scene of history. It is new in the same sense that the covenant is the new covenant, the christian is a new creature, and creation is renewed.

Several Scripture passages may be referred to for support of this. Ephesians 2:10, 19—22; 3:9—11; 4:13, 22: Colossians 1:15—29; 3:10; 2 Corinthians 5:17, 18, are examples of Scriptural references.

Because the church is new it is also old. There is a tension between old and new. A Christian has this tension too. But the dynamic is always there and the church is the living church of the living God.

When we think of the new and the old, we come to the reality of election also. The word ecclesia is related to the word election. The new reality is according to the choice of God. He chose in love out of the whole human race those who were to be gathered by the Son of God to form the church, the new humanity. This selective process does not preclude such expressions which indicate that mankind is saved. For mankind is saved, creation is redeemed. But this totality does not mean that every member of the old totality appears in the new. Election has formed and reformed.

Many problems confront us with the concrete church, just because of this fact that it has both a new and an old element. Because election is also a process, the working out of God's decree of time, we cannot at any one time in the historical process say this is the church in its totality, or these are the limits of the church.

We have the problem of distinguishing the church from the world, the true church from the false, the church from the non-church. But it cannot be fixed by our abstractions nor by our fixed rules. The Word of God forms the church and is the only determining norm. By the Word of God we understand here the sovereign power of God which cannot be nor may be qualified by man in any way. We may not exclude because of race or culture or territory. Nor may we exclude because of sin or include because of our good works. If there is a line drawn between concrete church and concrete world that is not to be a fixed line formed by the church. The church is called to extend itself beyond the line.. The sovereign Lord forms and reforms as He gathers His church out of the world.

This point has implications and may be concluded into a discussion of the problems of the concrete church in the world, but at this time we shall proceed to our second point which is the truth that clarifies our problems that arise in the tension of the church.

Our second point that the church is the Body of Christ, we hope to discuss in our next week's issue.

Joyful Message on Canvas

A view of the art work of CHRIS STOFFEL OVERVOORDE

by Cor W. Barendrecht.

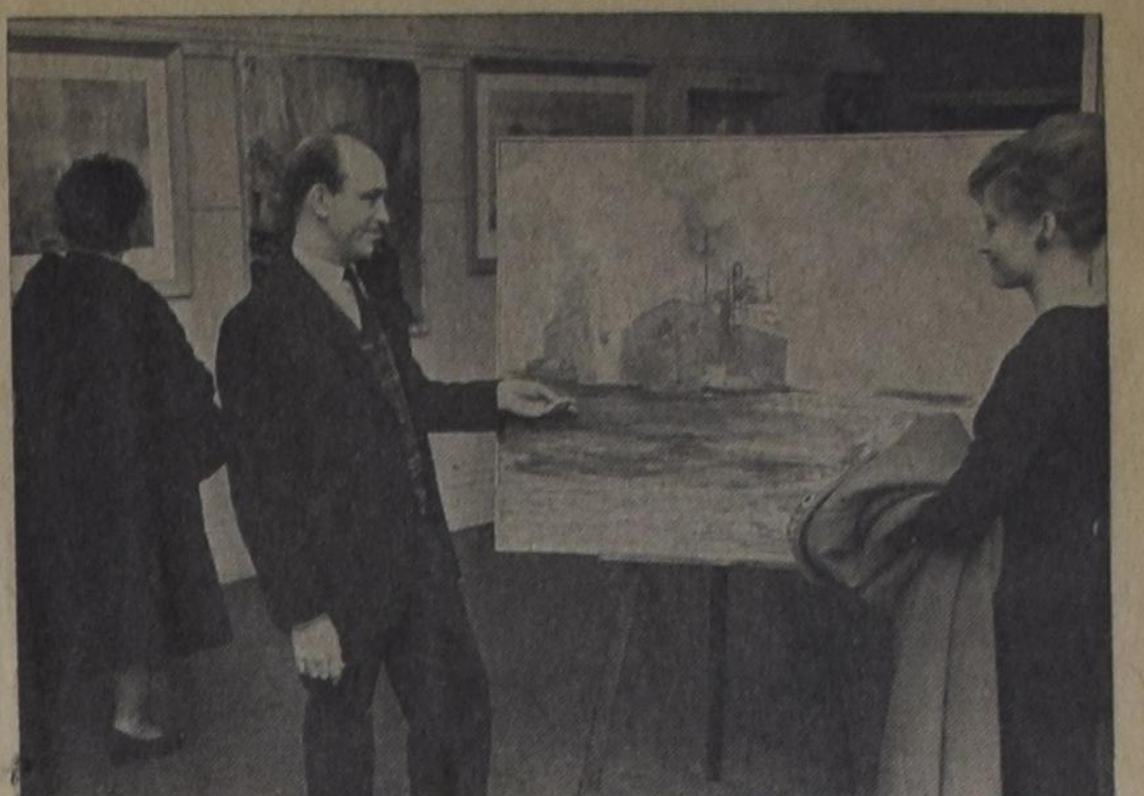

Art shows today are jammed with what to the untrained viewer seems scrap and scratch work. In modern painting and sculpture one may read the sad story of the chaotic confusion and hollow emptiness of man living without God. In his artistic creation, the modern artist utters a screaming cry toward heaven, — a cry of forlornness and agony.

But occasionally one finds in the art galleries or museum modern works of art that make viewing them a rich and deep experience. This is the case when the painting or sculpture conveys a meaningful message that stirs the soul.

The artist has the ability to tell on canvas what cannot be said in words. His utterances, that is, his brush strokes, speak a language that cannot be put into speech. In a sense, the paintings of a Christian artist are visible sermons. They do not only illustrate and support the symbolism of the Bible, but they also interpret the beauty of God's nature and man's culture in a new and soul-stirring way.

The work of Chris Stoffel — as Mr. Overvoorde signs his brush name — has such a meaningful and powerful message. The key to his communication is the title of one of his etchings, **Christ Still King**. The etching tells of the turmoil on earth, of the bewilderment of man who lives in a sin-distorted world. But above that world one sees an angel who blows a trumpet. It is the herald which reminds of a victorious Christ who is the all-powerful king. The central focus point of the scene is the figure of Christ, pictured under the **Arc de Triumph**, with the earth as his footstool. It is Christ triumphant, the righteous ruler and judge of the universe.

The theme of the kingship of Christ repeats itself in the subjects, colors, shapes, and direction of lines, in all of the painter's works. The triumphant tones of the angel's trumpet echo, as it were, over church and culture, over the seasons of nature and over human life in all its expressions.

Rotterdam Harbor.

In the Grand Valley Artists Gallery, where Chris Stoffel held his show, was, for instance, the **Rotterdam** canvas. (See picture.) This scene, painted from memory, emphasizes the motif of **space**, a concept recurring in most of his works, especially in his sea- and lakeshore paintings. Rotterdam, that in its harbor represents smoke, smell, steam, skies, boats and water. The elements of water and air are brought together in a harmony of space, tied up by the activity of the huge freighters, by the river boats at the horizon and by the small power boat in the foreground. There are the browns, violets and dark brown-reds, contrasted by silver and bronze in the dirty smoke emanating from the huge ocean liners. There are the predominant blues and greens of spacial skies, set off by grey and yellow. And there, the massive waters in motion-disturbed greens and blues. The smoke in the sky powerfully expresses movement, — the beauty of industrious activity. One can almost hear the songs of an invisible but laborious crew echoing over the water. The harbor leaves a forceful impression, brought about by the artist's liberal use of color and by the largeness of the total view of the scene. To one who looks at this painting, it seems to grow bigger and bigger, as he himself feels as if he is getting smaller. The majestic space is worked out in the huge boats which really cover a proportionately small part of the canvas. Their massiveness and activity are emphasized by the little boat in the foreground. The dark green power boat also accentuates the excitement of water as it plows through the waves, breaking them into shattering white flakes, and then closing the water surface again in turbulent yellow and greens.

Space Concept Enlarged

The motif of space is worked out and enlarged in the painting, entitled, **The Bride.** This work shows a bride in an orchard, not seen before you, as you might expect, but seen from above. Looking down through the tree tops one sees the white bridal gown enfolding itself in the grass, as the wind playfully wrinkles the silk ridges. The orchard is worked out in a pastel design, having a feminine quality. It is centered around the expectant animation that the bride depicts. The feeling of free space, of a gleeful airiness, expresses the open future. The universal symbols used in this work may be interpreted in their religious meaning. The bride may be seen as the personification of the church, whose loveliness and virtue gain more pronouncedly in significance by the celestial point of view from which the artist presents it. The orchard tree tops overlaying the earth and the bride, may be seen as a colorful cloak of love, veiling the church universal, whose contourns are revealed in the daybreak of that glorious open future.

A Psalm in Paint

Several of Chris Stoffel's works are inspired on the Canadian natural scene. British Columbia's mountain range and the West Coast are the subject of such oils as **Vancouver Park**, **Quiet Spot**, **The Valley**, and **Vancouver Harbor**. The setting of **The Valley** is one of sunset mood. Over the solid mass of purple-brown mountains the sun throws its last rays into the valley. The stately mount dominates the scene like a colossal wall of subdued color. The valley covers but a small section of the canvass. In contrast with the dusky tones of the mountain, the valley is worked out in the colors of earth, in rusty and dark shades of brown, and black. The saturated orange reflection of the sun over the woods gives the valley its eventide disposition. Awe and reverence breathe from this painting. It makes one aware of the majestic reign of the Light of the world over a sin-shadowed earth. The painter's vision of the twilight valley calls to mind the psalmist's song of nature in Psalm 8: "O lord, our Lord, how majestic is Thy name in all the earth!"

Wide Range of Resources

The artist explores and brings to life a wide and resourceful range of subjects. Among the exhibited works one finds the symbols of industry in **Ship Building**, in **Steel City**, in **Chicago Skyline**, and in **Power Contruction**. The last one of these, a water color, won the first prize and 'Best of Show' award in a Regional Exhibition at Muskegon, Michigan. The subject of still life is found in Chris Stoffel's **Red Bottles**, in his **Returned**, — a view of the roots of a fallen tree, and, in a sense, the various compositions of **Woman**. The seasons in nature are brought out in the moods and tones of works, such as **Allegan Summer**, — a view of the shore of Lake Michigan; **October Beach**, — a predominantly cornflower blue impression of skies over a sand dune overgrown with shrubs; in **Picnic**, — a sunny summer scene of three cheerful 'maidens' underneath a bright color spectrum of leaves in a tree crown; and in **Quiet Spot**, — an autumnal tree grouping, expressive of the Indian Summer beauty. The transition from nature to culture lies in machine age views of ship building and motor movement, as is the case in the painter's **Chicago Skyline.**

Spiritual-Expressive Art

Chris Stoffel's attempt to express a spiritual message is most strikingly illustrated in the oil **Struggle**, an abstract impression of the spiritual struggle of man. The painter may have had Jacob's struggle with the angel of God in mind when he symbolized the idea in two fighting figures. **Struggle** is indicative of the virtuous and the vile, of the incorrupt and the depraved, of the lovely and the hateful, in short, of good and bad. The religious art works speak of a search for new means of expressing the Christian faith. The artist seeks to bring the distress of modern man in the light of the kingship of Christ. This effort is evident in his two-toned etching, called **The Cross.** It portrays man clinging onto the bare stem of the cross. Agony, misery and helplessness are clearly legible in the face and in the body throwing itself at the feet of Christ, begging for mercy. It is realistic of wretched man, stooped in sin, and in contrast, of the pardoning light from the cross.

Christian symbolism is also used in the oil painting entitled, **The Word.** Three versions of the Bible — an English, a French and a German one — envision the universal character of the Word of God. A book end, displaying a pelican feeding its young is an old Christian symbol of the church's feeding on the Word. The overtones of blue speak of hope and are a mark of Christianity itself.

Releasing the Living Truth

The curse of modern art is that it pushes God back into a childhood memory. It disposes of Christ by putting Him into a bad stained glass or by presenting Him in an effeminate picture. The latter is also my criticism on the amateurish way in which would-be artists illustrate Christ and Christianity in church magazines and Sunday school material. I am thinking particularly of the superficial veil which hangs around the land of the Bible and around the figure of Christ. I am also referring to the romantic revelry in which the Christian life is presented, (in David Cook material and in Banner photography.) It seems to me that this type of presentation lacks both artistic and religious claim. It appears to be born from the notion that Christ and Christianity must be presented in a way acceptable to all. The easiest way to realize this notion is not relevant today. In the past artists have achieved this by tugging Christ out of the reality of life and pushing him into a supernational sphere by haloing his head and feminizing his face. The merit of the painter I am talking about is that he has chiseled away the superficiality and romanticism that surrounded the Christ. The dust of iconography that too long covered religious art has, at last, been brushed off, so that Christ is now being revealed in truth, for men and women to respond to. The obstacles having been removed, the artist now is able to present a vision of Christian reality that is truly realistic.

Witness in Work

The spirit breathing from the works of Chris Stoffel is one of brightness, and excitement, of space and of joy. It is the spirit of a man who freely inhales the beauty of God's nature, of man's cultural displays, and of the truths of the Divine revelation. It is the spirit of a young artist who finds delight in communicating his experiences on canvas. He sings the song of salvation in sparkling tones of brush strokes. His paintings speak of a freshness, of a vibrant Christianity that is inspired by the living Word of God. The joyful message which this artist brings is not only evident in the so-called spiritual paintings, but also comes out in the nature scenes, and in the wide ranges of material resources which the artist uses. The artist communicates not in the abstract, but in realistic self-expressive color, design, form and shape, and choice of subjects, and thus applies the style available to realistically bring his spiritual message.

May this artist continue to multiply his talents and with his efforts and ability praise the King victorious.

What is the Church?

Dear Editor,

I was very disappointed with the above mentioned article in the March 29th isue of Christian-Courier — on *What is the Church?* If Rev. Doezema would have stuck to his sub-title 'Where is the Church?' I could have only shamefully admitted to our weakness and faults especially when he compared the work of the Church to that what the Red Cross or the United States Peace Corps is doing now.

But now he raises the question, What is the Church, and starts so nicely off by saying "the church must be viewed in the light of the work of salvation" but concludes the article with stating that to answer this question is difficult but once we start seeking for the answer we shall surely find it!

A statement like this gives me the impression that Rev. Doezema himself has not yet found the answer or perhaps hates to admit the truth?

Why not simply state that the true and only church in our community is not formed by starting a denomination with whatever beautiful creeds it may have. The Church as our brother stated it has to do with the work of salvation, and is based upon Christ Jesus Himself. (1 Cor. 10:4) The Church is only made up out of those who have accepted this Rock for their salvation. (Matt. 16:18) and it is the Lord Himself who gathers these redeemed ones into His Church. (Acts 2:47)

We as human agencies make mistakes in admitting some as members of His Church and others not. We should learn to realize and admit that our particular denomination is only partly made up of those whom the Lord has called into His Church. We should learn to admit that in many other denominations the Church might sometimes very well be much stronger represented than it is in our church. (for by their fruits ye shall know them. Matt. 7:16) In 1 John 1:17 we read "if we walk in the light as He is in the light, we have fellowship one with another." Why then do we so often neglect to recognize others as fellow Christians?

In considering a few of these facts about the Church it will lead us to the conclusion that God often uses mysterious ways His doings to perform. That the Church is not merely the denomination to which we happen to belong but that some of her members are merely part of the Church of Jesus Christ in our community. We should therefore learn to recognize other Christians and Christian groups such as the Gideons, Bible Societies, Tract Societies, Youth for Christ, etc., are active, whether we agree with their particularities or not.

Dirk Oostra

Reply to Mr. Oostra:

In reply to the letter of Mr. Oostra, I wish to say that I appreciate the interest in the subject of the church and in my article. His remarks show that he has grasped something of the failures and the problems of the church.

Further comment is not necessary, since I have also written on the subject: The Church of God. The readers' further interest and reaction will be appreciated.

L. Doezema

Canada takes good care of her 12,000 Eskimoes. To protect their health the government puts out more than $23 million a year. In emergencies such as the one shown above, for instance, flying an injured Eskimo from his remote village to a modern hospital may cost up to $4,000. All this makes the Canadian Eskimoes the world's most expensive citizens.

No one complains of this expense, however. For there is a very good reason for it. Until not too long ago Eskimoes were dying out. This came about when to the Eskimo's naturally hard lot of hunger, cold and accident, contact with the White Man added tuberculosis, syphilis, polio and many of the other ills of civilization. The government realized that unless something were done to help them, the Eskimoes might well disappear from the Canadian scene.

Now, a regular network of health stations protects the well being of these indigenous residents of Canada's Far North. Costs are high because the country is wild and rough and distances great between the widely scattered Eskimo communities.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

MARCH PROLEMS SOLUTIONS

No. 52 (Trilling) It was pretty hard to find the exact answer to the request, "Indicate key-move, threat PLUS variations". Many people lost one or more points in this case .The answer should have been as follows: 1. B-K5, thr. R-B3 *check* and 3. N-B2 *check*mate.

Variations: 1. — , N-N5; 2. BK5 -B6!!, N-Q6; 3. N-B2 checkmate.

1. — , — ; 2. — , B-Q5 or B-N1; 3. BxB or B-Q4 mate.

1. — , — ; 2. — , different; 3. BxP checkmate.

No. 53 (Position) 1. R-R8 check, KxR (forced); 2. Q-R7 checkmate.

No. 54 (Terbraak) The key-move is a surprise indeed. Who could think that, by giving the black King two more places, he would fall into a trap?

1. Q-KN6!!!

1. — , K-B5; 2. Q-Q3 ch, K-N5; 3. K-B2, K-R5; 4. Q-N3 checkmate.

1. — , K-Q4; 2. K-Q3, K-K4; 3. K-K3, K-Q4; 4. Q-K4 checkmate.

1. — , K-K4; 2. K-K3, K-Q4; 3. Q-K4 checkmate.

No. 55 (Position) This "problem" is almost too easy for our contest. I hesitated somewhat before I gave it a place in our corner and yet a few people stumbled over it. 1. K-B7, P-R3; 2. P-N5, PxP; 3. P-R6, P-N5; 4. P-R7, P-N6; 5. P-R8/R or Q checkmate.

No. 56 (S. Loyd) A and B could easily be solved. C. was much more difficult, because the white Rook without Knight and Pawn had to change its tactics fundamentally. This real "Loyd-problem" made rather quite a few victims.

A. 1. RxP, BxR or BxN; 2. N-B3 or R-R3 ch, B-R5 or diff; 4. P-N4 mate.

B. (without N at K1) 1. PxP, thr. 2. R-N4 and 3. R-R4 mate.

1. — , B-K6; 2. R-N4, B-N4; 3. R-R4 ch, BxR; 4. P-N4 mate.

1. — , BxP; 2. RxB, K-R5; 3. R-R3 checkmate.

C. (without N at K1 and P at R2)

1. R-QN7, thr. 2. R-N1 and 3. R-KR1 checkmate.

1. — , B-K6; 2. R-N1, B-KN4; 3. R-KR1 ch, B-R5; 4. R-R2, PxR; 5. P-N4 mate.

1. — , B-N8; 2. R-N1, B-R7; 3. R-K1, K-R5; 4. K-N6, K-N5; 5. R-K4 mate.

No. 57 (Abela) 1. N-R1 tempo problem.

CORRESPONDENCE

Please, check these solutions carefully. You may learn from them how to write down your solutions in the future. Dutch notation cannot be accepted any longer except from contestants in the Netherlands, or from people who ask for this privilege. Indication of only white moves is definitely insufficient and you lose half of the points.

Mr. G. Herbink, Brantford. You asked me "what is there next for me to do". Well Sir, this is very simple. Try to solve the problems 58—61 first of all and send your solutions to Hamilton before the 20th of May.

Confidentially Speaking

Dear Con and Ad,

I am a 17 year old boy from Ontario. I have darkbrown hair and dark blue eyes and am 5'7". I am a member of the Christian Reformed Church, and attend Young People regularly. Among my best liked sports are, swimming, skating, hunting, fishing, etc. I am also very found of boating and motoring. I would like to hear from and correspond with a girl of about the same age, 15—18. I promise to write back to everyone that writes, and to swap snapshots with every girl that includes a snapshot in her letter.

Natures Lover

Send your letter to "Natures Lover", % Con and Ad, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Con Fidential.

Ad. Viser

Senior (at basketball game): "See that big substitute down there just going into the game? I think he's going to be our best man next year."

Girl friend: "Oh darling, this is so sudden".

•

Teacher: "Teddy, if your father owed the butcher twenty dollars and the grocer sixteen, what would he pay?"

Teddy: "Nothing, sir, we'd move".

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 19

STEPPING STONES TO SPIRITUAL BANKRUPTCY

(Judges 17)

BACKGROUND NOTES:

Here we must not lose sight of the unity of Scripture. God's word consists not of isolated stories, each with its own moral and spiritual lessons. It proclaims rather God's mighty self-revelation for our redemption. To this end the attributes of God are made manifest — his love, faithfulness, justice, holiness, truth, etc. Only if we see this, will we escape the danger of reducing this story to a study in religious history and psychology. Why is it essential to remember the unity of Scripture? What is the danger of being chiefly interested in religious psychology or history?

This chapter opens a new section of **Judges.** It contains ch. 17 through 21. This is not merely an appendix to the book. Rather, after telling about God's mercy in raising up the judges, the book now draws the several strands of this history together to give us a "depth-study" in God's dealings with his covenant people. These five chapters belong together. They reach their climax in ch. 21, where we see God's justice and mercy both revealed. What we have here, then, exemplifies and illustrates his covenantal dealings.

The first story (ch. 17 and 18) shows Israel's apostasy as a transgression of the first table; the second story (ch. 19 and 20) this apostasy as a transgression of the second table. Why is God's law necessary unto life-in-covenant with him? How are the two tables related?

Space forbids dealing with the precise time of these two episodes. Plainly, however, they seem to take place towards the beginning of the period of the judges, likely some fifty or sixty years after Joshua's death. Mention is made of Jonathan of Moses' (not Manasseh's) line in 18:30, and of Phinehas of Aaron's line in 20:28. How swiftly and surely, when God's covenant service and law are neglected, can the covenant people corrupt their ways! Give evidence of covenantal corruption today. To what would you attribute this?

The keynote of the section is struck in 17:6: "In those days there was no king in Israel, but every man did that which was right in his own eyes." How often is this repeated in these chapters? Why so often? What could a king have done about this corruption? Show how Israel's lack of solidarity — living close in faith-fellowship — speeded this process of corruption. What do you think of people who suppose they can be Christians all by themselves, apart from church membership, church worship, church creed, and church government? Here, by inference and implication, we are reminded by God of the need of Christ. In the covenant God in Christ Jesus is king. Apart from his perfect and prescribed rule we stoop to what is good in our eyes and dig for ourselves and our children a deep pit of destruction. The story of ch. 17 tells what happens when every man does "what is right in his own eyes." It is the story of self-willed religion.

THE OUTLINE

1. **Self-willed religion is steeped in superstition,** (vs. 1-3)
The story is simple. It deals with a man named Micah. Throughout it is evident that he is deeply religious. Are all men religious? In what sense? Why? Yet his religion is worse than vanity. His mother seems comfortably fixed. From her he stole 1100 shekels of silver, a large sum for those days.
Discovering her loss, the mother in Micah's presence curses the unknown thief. Strong language is used here. May we ever curse anyone? What is meant by such cursing? Especially when spoken by a father or mother, such curses were greatly feared in Israel. Why would this be so? This smites Micah's conscience. He confesses and restores the money. What is the difference between true and false repentance (sorrow of the world)?
Getting it back she says she has dedicated it to the Lord, to make an image for the chapel which Micah already seems to have built. (cf. vs. 5) He refuses to take it, so she gives part of it to the founder. Notice how she cheats on the Lord here!
Much seems to be in order: a sense of sin; a confession; a restoring of stolen goods; a recognition of God and the power of a curse. Much more is out of order: self-willed religion which steeps mother and son in superstition. Notice the fear of the curse. Also trying to make good for sin by works rather than by faith in God's mercy. Nor is their confession before God. Should our religion include some fear? If so, of what kind? Was it wrong to curse the unknown thief? Show the mother's superficiality in praising her son without seeing him repent of his sin.

2. **Self-willed religion stoops to sinful imitations,** (vs. 4-6)
Notice how religious mother and son were. But theirs is a religion contrary to God's revealed will, esp. against the second commandment. What is there forbidden? Why is image worship forbidden? In what sense may this be a danger in our churches?
It is plain that Micah wanted to serve Jehova, the only true God. Knowledge of this God was still found here. Yet he wanted to serve God as seemed good in his own eyes. Such self-will as the root of his sin and all his further troubles. What evidences of self-willed worship are found with us? How about our use of time (Sunday, e.g.), talents, and money? How about indifference to sound doctrine, baptism, separation from the world, etc.?
Self-willed religion expresses itself in clear contradiction to God's revealed will. It stoopes to imitation and is satisfied with form. It keeps many of the forms but perverts them according to personal insight, will and pleasure. Note how Micah did this:
   a. An imitation **sanctuary** — "a house of gods" on his own property instead of going to Shiloh and the tabernacle where God dwelt. Compare with "playing church" at home, in places where the word is not purely preached but people are "friendly", serving God in nature, etc.
   b. An imitation **worship** — "ephod" and "teraphim". What was an ephod? For what was it used? How alone could it be used aright? Show Micah's superstitious fear seen here. What were "teraphim"? Is there anything similar among Christians today? How about good-luck charms?
   c. An imitation **priesthood.** Man needs a Mediator between God and himself. How did God provide this in O.T. and N.T.? But Micah wanted a priest close by and of his own choosing. No doubt he was sincere in his religious opinions and acts. But why isn't sincerity enough? Note how he consecrates his own son. Here a self-willed Mediator instead of the one God provided.

3. **Self-willed religion solves a guilty conscience,** (vs. 7-12)
Apart from repentance and return to God's revealed will a self-willed religion goes from bad to worse. Micah realized his "playing at church" wasn't right. He was especially troubled about his son's priesthood. Hence he seeks to correct this. Opportunity appears when a Levite comes to his house. Who were Levites? What was their position and function in worship? This young man looked for a livelihood. Perhaps he lived in Bethlehem (not a Levitical city), since all the land was not yet in Israel's hands. Here we see also the sin of the whole people. God commanded them to provide for the needs of those who served him officially in the tabernacle. Yet this man seems to be in need. Why do we salary preachers, evangelists, and other full-time workers in the Word? Why did Paul support himself? Is there a contradiction?
Now Micah (and with him the young Levite) profanes God's holy ordinance. He wants this "preacher" for himself to insure his and his family's welfare. He wants a church wherein he can have things his own way. He wants to build God's convenant and service according to his own liking. Show how this sin besets us all. Now Micah stoops to "consecrate" this man. Show how the sects and their leaders do the same. Wherein does the great sin lie here?

4. **Self-willed religion satisfies itself with a false hope,** (vs. 13)
Nothing is more dangerous and deceptive than serving God according to our own opinions. Thereby we close our eyes and hearts to God's word. We don't even see things straight any more. This produces a false hope, a hope which has no foundation.
Of course Micah is pious. He speaks so piously. No doubt he was sincere about the whole business. But God despises such false sincerity, because it contradicts his rule for our faith and conduct. He was also self-centered, concerned "that the Lord will do me good." What true good does God do for his people? When alone can we be assured of this? Up to this point all seems to be well. But, remember, the next chapter continues this story! All Micah's hopes are destroyed. Moreover, he becomes an occasion stumbling to many others.
This story is filled with warnings against apostasy. Here is shown the evil tendency of man to live for himself and by his own opinions. Man does not want to be bound with mind and heart and soul to God and his covenant-law. From this he must be delivered by the true King over Israel who will redeem his life and rectify his mind and cleanse his heart and rule his will. This is none other than our Lord Jesus Christ, the king whom God gives as the fulfilment of all Israel's judges and kings. Only when he rules us by his word and Spirit will the iron-chains of a self-willed religion be broken.

Number Forty of a Series

A hard and unexpected blow

by Ineke Parlevliet

The next day the van Dongen's were enjoying their meagre lunch — a small bowl of watery pea soup and one slice of sodden gluey bread without butter or a sandwhich spread — when Cathy suddenly cried: "Soldiers! There are soldiers in our garden!!" All heads turned around immediately.

"They are surrounding our house!", Mrs. van Dongen exclaimed shocked. "There must be at least twenty of them . . . and they are all carrying rifles with them! Dolf, get away . . . it must be for you . . . hurry . . ."

Mr. van Dongen had turned ash-grey. "It's too late already . . . I heard the back door . . . they must be in the house and . . ."

At this moment someone banged on the door of the diningroom and almost instantaneously the door was thrown open and three Germans entered the room.

"Identification cards," one of them shouted, while he walked with droning steps towards Mr. van Dongen. "Hurry up, Herr von Dongen or do you prefer to be addressed as Mr. Glastra?" The soldier smiled with his face, friendly and politely, but his eyes were cold and cruel. For a moment Mr. van Dongen was unable to move. The sarcastic remark of the soldier had left no doubts about the reason of this German visit. It had killed in one blow Mr. van Dongen's faint hope that perhaps there was some mistake, that the soldiers had surrounded the wrong house, that they perhaps had come for something he had nothing to do with . . . "Now my turn has finally come . . . ," Mr. van Dongen thought to himself, dazedly. "I've been too sure that my old case was forgotten after two long years . . . They will have no pardon for me . . ."

The soldier ordered a second time to see the identification cards of each member of the family. It was only a formality. They hardly looked at those of Mrs. van Dongen, the children's or Bart's, and the ones of Mr. and Mrs. de Hoog were disregarded completely. The only one they were interested in was Mr. van Dongen's. He showed them his real card.

"You have another one also! A false one with the name of Glastra. I want to have it right now."

Mr. van Dongen, realizing very well that by producing his false card, he would be supplying the Germans with the best evidence of his guilt they could wish for, said that he did not have any other card than the one he had already given.

"Then you are under arrest!" the first soldier barked again. Mr. van Dongen shrugged his shoulders. "The one excuse or the other for my arrest does not really matter," he reflected. But Mrs. van Dongen — who until now had remained silent just as the others — could not restrain herself any longer.

"And may we perhaps know why my husband should be arrested?" she asked haughtily.

"Of course, Frau von Dongen," the officer said again politely. "Your husband has committed one of the worst crimes a civilian can make. He has disobeyed the orders of the Ortskammandant, given to him on April 23rd, 1943. This is not only an insult to him, but also to our Fuehrer!"

Mrs. van Dongen bit her lips. It was a lost case, she knew it. Her eyes sought those of her husband and across the table, on which stood the half finished lunch, she sudednly smiled at him. She smiled, not because the situation was so pleasant or because she felt so happy and relieved, but because she knew that even now God would be with them all, whatever might happen. In her smile lay her faith, her love, her courage, hope and comfort. Mr. van Dongen relaxed. It was all right. He was not afraid. He nodded to his wife and children and said: "Be of good cheer. The One Who is with us is more than they are." Then he turned to the officer: "I'm ready to go."

"I hope you are ready, too, Ma'am." the officer said, addressing Mrs. van Dongen. "I have orders to arrest you also."

"Me?" Mrs. van Dongen was more surprised than shocked by this unexpected order.

"Yes, and I'll gladly inform you about the charges, Frau von Dongen. You have assisted your husband in hiding himself for the authorities, you have made false statements regarding your knowledge of his whereabouts, you have failed to inform the Ortskommandant about your husband's return . . ."

"Surely, you did not expect me to send an invitation to the Ortskommandantur to come to my house to arrest my husband, did you?" Mrs. van Dongen snapped. "But I am ready to go with you in a moment."

With a controlled voice she gave Rita some instructions regarding the housekeeping and food distribution. "Don't worry, children," she said. "Don't cry. Don't show them your tears or fear. There is nothing to be afraid of as long as you believe in God. Understand?" Rita managed to whisper a soft 'yes'. Cathy fought against her tears and could only nod. Then Mr. and Mrs. van Dongen said goodbye to their children, to Bart and the old couple de Hoog.

The three soldiers seemed more or less surprised that everything went so smoothly and without undue commotion and tumult. One of them gazed in disbelief at the two prisoners, who remained as quiet and controlled as if they were going to a wedding reception. Suddenly it seemed rather silly and ridiculous that three soldiers in the house and many others surrounding it, had come just to take one man and one woman prisoner.

It was not before all the Germans had left that Cathy started to cry with her head buried in Mrs. de Hoog's lap. Rita looked absentmindedly in front of her. Bart patted her shoulder: "Keep smiling, Rita. I'm sure they will come back . . . just mark my words!"

Rita forged a faint smile. "I hope you are right, Bart . . . up till now you've never been, but maybe you are this time. If not . . ." She did not finish the sentence and her words lingered in the room and filled it with anxiety and alarm.

•

A Visit to "Sunset Glow"

April 1945

A strong and chilly wind lashed Rita's face as she cycled the long and bumpy road to the farm of Mr. and Mrs. Doornbosch. She had taken her mother's bike, the only one still fairly usable, although it was anything but pleasant to ride on the bare rims without tires. Rita barely noticed the jolts and the rattling, occupied as she was with the recent happenings of that afternoon. She tried very hard to fight down her fear, but did not succeed. She was terribly worried and afraid. Her parents had been full of faith and courage when they left the house as prisoners, yet this did not mean that their lives — especially that of her father's — was not in great danger. The Ortskommandant would not have sent a truckload of soldiers if he had not meant business. Now that the liberation seemed so close by, it was even harder to accept this hard blow. "I don't care anymore about our liberation if anything is going to happen to Mom and Dad," Rita thought. "What will happen to them? The Ortskommandant isn't likely to waste much time in executing his plans, whatever they may be . . . As long as they remain in Waterdam, they still have a chance to come out alive," Rita concluded, "but if they are going to be sent to a prison or camp, their chances are very slim . . ." "O, God," she prayed aloud, the wind cutting off her words, "please, save them . . . save them and let them stay in Waterdam . . ."

Her eyes were still wet with tears when she reached the farm, and to make matters worse, Mrs. Doornbosch told Rita that Dick had just left to have a bag of wheat ground at the mill. He would not be back for another hour or so. It was a great disappointment to Rita. She had been so anxious to see Dick and to discuss the new problems with him, and even more than that she had hoped that Dick would give her an uplift, assuring her that there was no reason to be so alarmed and downhearted. She attached great value to Dick's opinion regarding this matter, as he had experienced the German way of thinking and behaviour himself. Now Dick was not in . . . and Mr. Bloem, their next resort in time of difficulty, was dead . . .

Mrs. Doornbosch and her husband were shocked when they learned about the bad news and although they tried their best to cheer and console her, Rita was aware of the anxiety in their voices. She waited more than an hour; then left to go. It took her almost an hour and a quarter before she would be home and it was her task to make supper. It would not be easy . . . Just before Rita rode away, Mr. Doornbosch fastened a bag on the back seat of her bike. 'For tonight's supper,' he said. When Rita came home, tired and depressed, she found flour, butter and a small piece of cheese in the bag.

"Are we going to have pancakes now?" Cathy asked eagerly, pointing to the treasures which Rita had put on the kitchen table.

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Lindsay, Ont. D. J. Scholten te Brantford, Ont.

te Grand Rapids, Mich. (Alger Park), Dr. P. Y. De Jong te Hamilton I, Ont.

te Vancouver I, B.C., K. Rietema te Arcadia, Calif.

naar Indonesië (Nobleford, Alta. calling church), Rev. H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

Bedankt

voor Sarnia II, Ont. (vacature A. B. C. Hofland), H. Van Andel te New Westminster, B.C.

voor Kentville, N.S. L. Slofstra te Clinton, Ont.

REFORMED CHURCH

Beroepen

te Barrie, Ont., H. J. Van Nie te Stoney Creek, Ont.

Aangenomen

Toezegging van beroep naar Maple Leaf Drive Ref. Church Toronto, Mr. J. J. Opmeer, theol. student. Mr. Opmeer diende vroeger de kerk van Toronto I als diaken.

FREE CHR. REF. CHURCH

De gemeente Toronto, Ont. heeft het kerkgebouw, waarin reeds geruime tijd vergaderd werd, thans in eigendom verkregen.

BACK TO GOD HOUR RALLY IN TORONTO AND HAMILTON

Onder de advertenties in dit nummer komt er een voor met bovenstaande titel. Dit betekent kortweg dat Rev. Peter Eldersveld, een overbekende **radiopredikant** van de Christian Reformed Church naar Toronto en Hamilton komt en daar zal spreken.

Velen, die de spreker alleen maar van de radio kennen, zullen blij zijn met deze kans hem nu eens te kunnen zien.

Anderzijds is het ook voor Rev. Eldersveld een bijzondere gebeurtenis, daar hij gewend is regelmatig voor een onzichtbaar gehoor te spreken en hij de mensen, waaronder stellig vele van zijn wekelijkse luisteraars, nu voor zich zal zien zitten. Gewoonlijk dragen de samenkomsten waarin Rev. Eldersveld optreedt het karakter van een rally. Er heerst een blijde en dankbare stemming want wie daar komt, uit in dat komen alleen al rijke waardering voor het prachtige en belangrijke werk dat door de Back-to-God-Hour uitzendingen wordt gedaan. Tegelijk betekent zo'n avond dan ook een sterke stimulans voor alle aanwezigen aan deze arbeid morele en financiële steun te blijven verlenen.

In Toronto is een eenvoudig programma opgemaakt, waaraan door een goed koor in Toronto, "Rejoice in the Lord" onder leiding van dirigent Meindert DeGroot van Hamilton medewerking wordt verleend. De drie Christian Reformed predikanten van Toronto zullen voor opening en sluiting van de rally en voor de introductie van de spreker bij het publiek zorg dragen.

In Hamilton wordt de avond georganiseerd door de kerken in de classis.

Er wordt nu maar gehoopt dat de mensen in en rondom Toronto en Hamilton de betekenis van deze rallies zullen verstaan en daarvan blijk zullen geven door in groot getal op te komen.

De grootste Christian Reformed Church van Toronto is als plaats van samenkomst gekozen, het bekende gebouw aan de Albion Road, no. 261, dicht bij de Weston aftakking van highway 401.

In verband met Rev. Eldersvelds aanwezigheid op de vergadering van classis Toronto op Donderdag 9 Mei, werd de rally bepaald op de volgende dag, Vrijdag 10 Mei, 's avonds te 8 uur.

In Hamilton spreekt Rev. Eldersveld in de First Christian Reformed Church aan Charlton en Hess Streets op Woensdag 15 Mei, 's avonds om 8 uur.

We hopen op en bidden voor bijzonder geslaagde avonden.

75 Jaar Gereformeerd Jeugdwerk

door **Paul Tameling.**

Op 22 en 23 mei zullen in Utrecht duizenden gereformeerde **jongeren** samenkomen om het 75-jarig bestaan van hun jeugdwerk feestelijk te gedenken. Prins Bernhard zal zelfs één van de sprekers zijn.

Er zijn ongetwijfeld vele lezers van **Calvinist-Contact,** die, wanneer ze dit horen, met grote dankbaarheid zullen terugdenken aan het jeugdwerk omdat ze vooral in hun latere leven — niet het minst in Canada — veel aan dit jeugdwerk te danken hebben gehad.

Toen we zelf nog "jongelingen" en "jonge dochters" waren, hebben we de waarde van het jeugdwerk misschien niet ingezien. We móesten immers van onze ouders. Het behoorde bij de gereformeerde adat. We hebben misschien wel afgegeven op de voorzitter die wel eens wat te dominees-achtig deed, en op de H.B.S.-ers die dachten dat ze alles wisten, en op het bestuur dat uit vriendjes bestond. Inderdaad, als we het jeugdwerk op zich zelf bekijken dan kunnen we gemakkelijk zwakke plekken aanwijzen. We praatten soms alsof we de geheimen van de uitverkiezing op konden lossen, en op politiek gebied internationale spanningen konden opheffen. Het is waar, het waren vaak dezelfden die het woord voerden. En waren de onderwerpen eens niet te actueel dan werd er soms naar vragen gezocht om de tijd vol te krijgen. Het kan ook niet ontkend worden dat we niet altijd de lijn der vaderen volgden. Soms klonken onze politieke overtuigingen socialistisch en was onze theologie getint door Barthianisme. En toch... dit jeugdwerk met al haar gebreken heeft een steentje bijgedragen tot het kerkelijke werk en de christelijke actie.

Dit jeugdwerk heeft ons in aanraking gebracht met problemen die we later weer zouden ontmoeten in het volle leven.

Ik heb nog weer eens een oude schetsenbundel — Stramien, 1956 — ingekeken. Wat een variatie van onderwerpen, actuele onderwerpen. Om er maar enkele te noemen: De belijdenis van de kerk, De Kerk, De betekenis van de zending, De christelijke daad, Hoe moet je in het concrete (!) geval handelen?, De zin der geschiedenis, De arbeid, De inrichting der maatschappij.

Te veel om op te noemen. Bovendien ontmoetten jongeren van verschillend milieu, werkkring en karakter elkaar om samen de meest essentiële vragen onder het oog te zien. Dat is belangrijk, want zo werd het ons goed ingeprent dat we alleen met het hele leven te maken kregen. Dogmatiek was niet een liefhebberij voor de serieuzen, politiek alleen voor mannen, en culturele onderwerpen voor intellectuelen. We werden allen met de problemen geconfronteerd.

Ook zijn door het jeugdwerk leiders gevormd die later een functie in het kerkelijke en maatschappelijke leven ingenomen hebben.

Het begon misschien met de functie van bibliothecaris. Maar men leerde toch door de bestuursvergaderingen, die soms al even lang duurden als de kerkeraadsvergaderingen, de verantwoordelijkheid op zich te nemen.

Hier was de jeugd ook onder elkaar. Hier mocht men zich vrij uiten. Geen kerkeraadsleden als babysitters of dominees als politieagenten erbij. Dat is een gezonde opvatting van de kerk. Laat de jeugd bij ervaring leren hoe ze zwemmen moet. De kerk moet van haar jeugd geen papkereltjes maken!

Het waren de schetsen en vooral de jeugdbladen die ons leiding gaven. En wat stond er wat in die jeugdbladen. Een zekere dr. J. H. Prakke heeft eens een onderzoek ingesteld naar de invloed van de pers op politieke leiders. Het Jongelingsblad was één van de christelijke bladen dat met name genoemd werd.

Dat was vroeger. Heeft het jeugdwerk vandaag nog zin? Ja, als we niet verder kijken dan onze neus lang is, als we alleen maar naar zo'n eenvoudige vergadering kijken met een ongeletterde voorzitter en een stumperige inleiding, dan vinden we het niet erg aantrekkelijk voor onze moderne tijd. Maar als we terugdenken hoe we zelf gestotterd hebben bij het eerste leesboekje en hoe we met de tong uit de mond, de pen krampachtig vasthoudend, de eerste letters op papier gezet hebben en we bedenken wat uit dit eerste begin voortgekomen is, dan zullen we ook de eerste schooljaren in het kerkelijk leven van groot belang achten. Dan zullen we ons meeleven tonen en onze steun aanbieden waar dit nodig mocht zijn, want we weten uit ervaring dat met het jeugdwerk we allen zijn gebaat!

Grand Rapids.

TEACHERS WANTED

CALGARY CHR. SCHOOL

still needs

ONE PRINCIPAL and ONE TEACHER

for the intermediate (3, 4, and 5) and lower elementary grades, commencing September. Please send inquiry and applications to Mrs. H. Van Rij, 2420 - 26th St., SW, Calgary, Alta.

Calvinistic Christian School of Wellandport is in need of

1 QUALIFIED TEACHER

for grades 6 and 7. Male preferred. Send applications to: Mr. H. K. Bergsma, R.R. # 1, Wellandport, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of a

TEACHER

commencing September 1963. Experience preferred, intermediate grades. Please send your applications to S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ont. Phone 539-9202.

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for

TWO TEACHERS

qualified preferred, for the lower grades, 30 and 25 pupils, and

ONE TEACHER

qualified, for grade 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

The Duncan Christian School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades for the 1963-1964 schoolyear. All information wanted will gladly be given by the secretary: H. D. Dykema, Box 11, Cowichan Station, B.C.

The JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of BRAMPTON, ONT. is in need of

TWO TEACHERS

for grade 1B and grade 2.

Qualified teachers preferred.

Salary according to teacher salary schedule.

Please send your applications to the secretary T. C. Wendel, P.O. Box 84, Brampton, Ont.

THE JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT.

(Five Rooms)

will be in need of a

TEACHER

Please send your applications to the Secr., Mr. J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

TEACHER

needed for the lower grades.

Please send your application to The John Calvin Christian School Society, Mr. R. Klapwyk, Principal, College Ave., R.R. 6, Guelph, Ont.

QUALIFIED TEACHERS

needed to fill expected vacancies in all three departments of grades 1 - 10. Address: Knox Christian School, Bowmanville, Ontario.

Beginning the next schoolterm, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. will be in need of

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for grades one and two. All information wanted will gladly be given bij the Secr., B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

The John Knox Christian School, Wyoming will be in need of a

TEACHER

for grade 1 and 2, commencing September 1963. Apply to: Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs

2 QUALIFIED TEACHERS

for the '63-'64 school term, for grades 1—2, 3—4. Inquiries and applications may be sent to Mr. R. W. Van Dyke, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

Drayton Calvin Christian School is in need of a

PRINCIPAL AND A QUALIFIED TEACHER

for the intermediate grades. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

WILLOWDALE CHRISTIAN SCHOOL
in
METROPOLITAN TORONTO
requires

TWO QUALIFIED TEACHERS

for primary grades. Ability to teach music is recommendable. Prospective applicants must not forget that Toronto is a very large city and what is more, it is an University centre, with nearly unlimited opportunities to increase academic and other educational standards.

Send applications to: S. Smilde, 367 North Taylor Mills Dr., Richmond Hill, Ont.

BIJDRAGEN VOOR EEN TOEKOMSTIGE HIGH SCHOOL IN Z. W. ONTARIO

Op 12 April j.l. heeft het comité voor christian highschools, afd. London, Ont. haar inkomsten geteld.

De bijdragen waren als volgt:

Aylmer	$ 117,50
St. Thomas Chr. Ref. Church	$ 58,30
St. Thomas Free Chr. Ref. Church	$ 12,00
London	$ 277,62
Strathroy	$ 273,50
Ingersoll	$ 27,50
Toatal	$ 836.32

Dit bedrag werd bijeengebracht in een half jaar.

Voorwaar een mooi resultaat en aan alle medewerksters onze hartelijke dank. Omdat de London Highschool Society al plannen heeft tot het kopen van grond voor een eventueel te bouwen highschool hebben we die avond besloten te vragen om de bijdragen te verhogen van 2 cent per week tot 10 cent.

Doet U daar allemaal aan mee. We realiseren ons dat er in de toekomst nog hele grote offers gebracht zullen moeten worden. Daarom vragen we U nu alvast dubbeltjes te sparen. Daarom hebben we D.V. in October weer een groot bedrag te verantwoorden in deze ruimte.

Tot ziens dan in October, dames
Uw Lena Jensen

VERSLAG VAN DE AFDELING CHATHAM

Essex	$ 62,00
Leamington	$ 27,65
Wallaceburg	$ 103,25
Wallaceburg Free Chr. Ref. Church	$ 101,65
Dresden	$ 29,05
Chatham	$ 280,15
Blenheim	$ 45,35
Totaal	$ 650,10

Sommige verenigingen verantwoorden elk half jaar, anderen jaarlijks.

Mrs. Hoekstra, Chatham

Winnipeg Calvin School invites applications for the following openings in their teaching staff:

1 TEACHER for grade 4 & 5.

1 TEACHER for grade 3,

Attractive salary schedule, cost shared medical, hospital and pension plan and other fringe benefits. Send letter of inquiry to: Mr. J. Harris, Principal, 388 Martin Ave., Winnipeg 5, Manitoba.

The Ladner Chr. School is in need of

TWO TEACHERS

One for the lower grades 1-2 and one for the medium grades 3-5. Kindly write for application or information to Mr. W. Luymes, 6819 River Road, R.R. 3, Ladner, B.C. Location 12 miles south of Vancouver.

JEWELS FOR JESUS MISSION

(Interdenominational Caring for Children) requires missionminded volunteer workers for Summercamp. Please contact Mr. D. Van Leeuwen, 980 Yonge St., Room 402, Toronto 5, phone 922-5314.

ZESDE CONVENTIE ZONDAGSSCHOOL

De Board van de Ontario Sunday School Association verzoekt ons mede te delen, dat dit jaar de zesde conventie zal worden gehouden op Zaterdag 13 juli a.s. in Woodstock, Ont.

In afwijking van vorige jaren zal de conventie niet op een Woensdag worden gehouden. Men hoopt dat door de verschuiving naar een Zaterdag nog meer deelnemers zullen komen dan voorheen.

Rev. M. C. Baarman, executive secretary of the Christian Reformed Board of Home Missions, zal in de morgenvergadering een lezing houden over de noodzakelijkheid van de persoonlijke overtuiging in het geven van Bijbelonderricht.

Deze conventie is niet alleen voor onderwijzers in de Zondagsschool, doch eveneens voor hen die direct of indirect bij evangelisatiewerk betrokken zijn, alsmede voor onderwijzers aan de dagscholen.

Registratie-formulieren zijn aan alle zondagsschool-superintendents gezonden. Waar niet ontvangen kan men deze verkrijgen bij Mr. H. Vanderwindt, 115 Queen St. West, Brampton, Ont.

Voor Moeder

GRAMMOFOONPLAAT
Slechts $ 2.00

Doet Moeder een plezier met de erkende herdenkingsplaat
"WELCOME TO HOLLAND"
(Het Wilhelmus, gesproken woorden door Koningin Juliana, Hollandse liedjes, Scheveningse schippers, Max Tailleur, enz.)

Distributed by
Holzheuser Bros. Ltd. Toronto

of stuur een kaartje naar O.S.P., Box 4, Waterdown, Ont.
Sluit in slechts $ 2.00 of C.O.D.

JAN FABER
Nu Manager van
Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal)
Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Profiteer nog
van de goedkope winterprijs per vliegtuig.
$ 518.80
retour naar Amsterdam, met een ticket voor Parijs en London.
KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
543 Brant St., Burlington
Open Donderd. en Vrijd. tot 9 uur. Zaterdag tot 6 uur.
Tel. NE 4-1813 (24 uur)

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

CHURCHES, YOUNG PEOPLE SOCIETIES, LIBRARIES, ETC.
Before you buy write to
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton Ont.
JA 2-1234

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

Voor de Farmers

Praktijk en theorie, dat zij twee goede vrienden,
Maar dan pas zijn ze goed als we ze samen vinden.

Please, prakticus, neem er kennis van. Het is het gekrabbel van een oude man.

Wat we hier hebben als theorie, is eigenlijk niets anders dan een weinig van hetgeen is ontdekt in het rijk der schepping, waar onze God alles met wijsheid heeft gewrocht.

Vorige keer schreven we, dat we voldoende kunstmest moeten strooien maar ook weer niet te veel. We eindigden met op te merken, dat we bij gezamenlijke aankoop beter eens een onderzoek kunnen doen instellen naar de grondstoffen die er in verwerkt zijn.

Men kan er echter ook beter toe komen om de kunstmest te laten onderzoeken of inderdaad alle elementen in een voldoende hoeveelheid aanwezig zijn. Het is niet mijn bedoeling om iets ten nadele der fabrikanten te zeggen, maar als het in het oude vaderland wel noodzakelijk was monsters op te zenden, waarom zullen we hier dan ook niet eens een proef nemen in die richting, temeer omdat het in Holland zwermde van controleurs en toch desondanks onderzoek noodzakelijk was?

Zo kunnen we op die manier ook weer elkaar van dienst zijn en dan trekken we geen kerkelijke grenzen, maar houden ons aan de statuten, dat de vereniging uitgaat van de overtuiging, dat de Heilige Schrift, als onfeilbaar Woord Gods, de grondslag is voor de ontwikkeling van het maatschappelijk leven.

We hebben het dus gehad over een drietal elementen en een paar andere even aangeroerd.

Wat Natrium betreft, zijn het vooral bieten en een paar andere gewassen, die dit nodig hebben, doch het kan ook in sommige gevallen kalium vervangen. Met kalk of wel calcium staat dat anders. Mogelijk kan nog een enkele zich herinneren, dat men in vroeger jaren sprak van beenbreekhooi, waarmee bedoeld werd dat dieren, des winters daarmee gevoederd, bij het in de weide komen niet zelden benen braken. Dat hooi werd gewonnen van land waaraan hoegenaamd geen aandacht was besteed: des winters liep het onder water en des zomers oogstte men een beetje slecht hooi, van grassen welke hoegenaamd geen kalk bevatten. Goede grassen en klaver zocht men er tevergeefs.

Calcium is voor alle gewassen noodzakelijk, doch vooral voor klavers en andere vlinderbloemige gewassen; het is dus nodig voor de opbouw der celwanden en vooral ook om zuren in de plant te binden, o.a. het zeer schadelijke oxaalzuur. Met onvoldoende kalk krijgen de planten lange slappe stengels en onvoldoende wortels, speciaal de vlinderbloemige gewassen. Op zeer veel gronden komt kalkgebrek niet voor. In Holland zijn niet weinig boomgaarden overkalkt, waardoor ijzer en mangaangebrek ontstaan. Vorige keer schreven we dat bij teveel kalium magnesiumgebrek kan ontstaan. Laten we eens zien waarvoor dat element nodig is.

Het is een bestanddeel van het bladgroen. Zonder magnesium kan geen bladgroen ontstaan. Lichtere gronden lopen meer gevaar voor magnesiumtekort dan zwaardere. Wat ijzer betreft, ook dat is nodig bij bladgroenvorming; gebrek hieraan komt weinig voor, doch soms bij kalk overvloed, waardoor het ijzer minder goed opneembaar wordt.

Ik hoop dat het mij is gelukt duidelijk te maken, dat bemesten in de juiste verhouding noodzakelijk is. Laat ik er ter verduidelijking nog dit aan toe voegen: Gestel dat alle elementen voor een vol gewas aanwezig zijn met uitzondering van één, hetwelk voldoende is voor een half gewas, dan zien we dat we juist een half gewas oogsten. Zij die landbouwonderwijs hebben gehad herinneren zich nog wel wat bedoeld wordt met de wet van het minimum.

Grondonderzoek elke drie of vier jaar is dan ook beslist nodig. Het is gratis; het kost ons weinig moeite. Het rijk betaalt kapitalen om ons te helpen. Laten wij er gebruik van maken.

Old Farmer.

(Wordt vervolgd.)

P.S. Sommige fabrieken leveren kunstmest waarin tevens magnesium is vermengd.

HOE DE WERELD EET

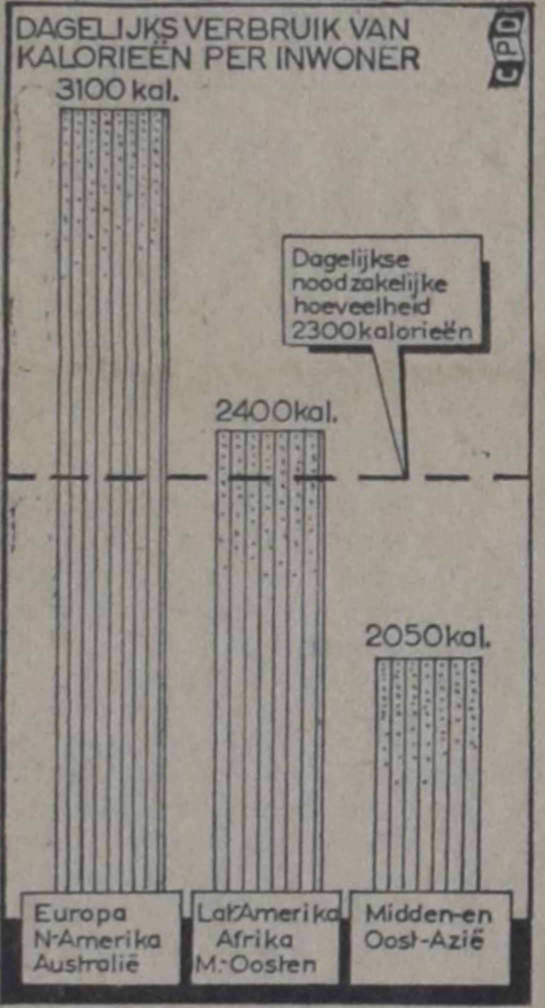

100 MILJOEN DOLLAR VOOR VOEDSEL

De laatste onderzoekingen naar de voedselsituatie in de wereld tonen aan dat er, ondanks alle hulp en plannen, nog steeds een onaanvaardbare verhouding bestaat in het dagelijks kalorieverbruik van de volkeren. (Een kalorie is een eenheid om het voedselverbruik aan te geven, dagelijks heeft men minstens 2300 kalorieën nodig om in de eerste behoefte te voorzien.) De landen in Midden- en Oost-Azië, blijken de dagelijks noodzakelijke voedselbehoefte niet op te kunnen brengen, deze landen blijven ongeveer 11% onder de noodzakelijke hoeveelheid kalorieën die een mens dagelijks nodig heeft wil hij gezond en sterk blijven. In de bovengenoemde gebieden van Azië leeft ongeveer de helft van de mensheid. Niet al deze mensen hebben te maken met een onvoldoende voedingsmogelijkheid. De mensen die er wel mee te maken hebben laten zich echter met miljoenen tellen. Naar schatting leven hier 300—500 miljoen mensen die tijdens hun leven op gezette tijden honger lijden, zelfs onder normale omstandigheden. Om het tekort voor deze mensen op te heffen en het een minimum te geven van 2300 kalorieën per dag, zou men de dagelijkse levensmiddelenbehoefte van Frankrijk en Duitsland ter beschikking moeten stellen wil men voor de hongerenden in Azië op 2300 kalorieën komen!

Er is thans een plan in uitvoering om de graanoverschotten uit Noord-Amerika ter beschikking te stellen van de landen die deze overschotten hard nodig hebben. De kosten voor dit plan bedragen 100 miljoen dollar. Verschillende landen werken in het kader van de Ver. Naties samen om het plan te doen slagen.

TWEE DEUREN

"zie, Ik sta aan de deur
en Ik klop —
reeds zo vaak klopte Ik
bij u aan —
laat Mij binnengaan" —

"zie, Ik sta aan de deur
en Ik klop —
heb mij heden naar U
toegewend" —
"Voorwaar, nooit gekend."

V.

Voor ROOKVLEES en PLOCKWORST

Gesneden of aan een stuk is het beste adres:

HOPMAN'S
MEAT MARKET

5 Emma St. Tel. EL 2-0740
CHATHAM, ONTARIO
P.O. Box 612

Alles is "Government Inspected".

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Holland Construction Co.

Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. 1 — Phone WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Verschenen:

Een Tweede Druk van

The Bible and the Life of the Christian

Een bundel uiterst leerzame schetsen in de Engelse taal. Deze schetsen werden oorspronkelijk door Prof. Dr. H. E. Runner bewerkt voor de Groen van Prinsterer Society te Grand Rapids, waar zij zo doelmatig bleken te zijn dat besloten werd ze ook voor anderen beschikbaar te stellen.

Uitnemend studie-materiaal voor huis en vereniging

INHOUD: Holy Scripture, a Lamp unto Our Feet — The Institution of the Office of Government — The National State — The Kingdom of God — The Church and the Kingdom of God — The Confessing Church — The Theocracy in Israel — Government and Church — Freedom of Conscience — The Government and the Law of God — Culture — The Christian State — Marriage — The Family — The School — Human Society and the Gospel — Economic Life — Industrial Organization — Christian Organization.

Prijs slechts $ 1.75

Bestel dadelijk bij

Guardian Publishing Co. Ltd.

BOX 34, STATION B, HAMILTON, ONT.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.